

La Banda Música i l'Ajuntament no s'entenen

El dissabte dels Reis la comitiva va ser amenitzada per la Banda de l'Escola de Música i gran part del públic se'n sorprengué. Per Sant Antoni també varen ser els joves els que sortiren. El conflicte arrossegat d'enrera no havia tengut solució. A la foto, dues de les novetats: els dimonis i la banda jove.

Laurent Gilles

L'artífex de la campanya nadalenca de recollida de medicaments per als nins romanesos n'explica el resultat i l'anada a Romania travessant Croàcia en guerra.

Sant Antoni 92

Un èxit de festa. Els dimonis nous agradaren tothom. La cavalcada va batre rècords de participació i moltes carrosses es quedaren sense beneir.

Els pins des tren

Les feines d'aclarida dels pins del tren han acabat i la zona té un aspecte més agradable. S'haurien d'arreglar també els del principi de Costa i Llobera.

Fer «Bellpuig»

El retard en l'aparició de l'edició anterior de la nostra revista, motivat pel que s'anomena un virus informàtic que afectà els ordinadors que la preparen, ens mou a fer una reflexió davant el lector sobre les condicions en què es cou i es presenta **Bellpuig**.

No cal dir que tots quants hi col·laboram som estrictes aficionats que tenim altres ocupacions més peremptòries. Les hores de lleure que hi podem dedicar són, sempre, més de les que ens convendria particularment però menys de les necessàries per fer una revista com voldríem que fos. En aquest balanç d'esforços i resultats, que creim satisfactori, com també ho creuen molts de lectors que tenen la gentilesa de fer-nos-ho a saber, i en aquesta situació precària d'una redacció sobretot voluntària, un trastorn com el que vàrem patir i que en unes circumstàncies més favorables no hauria passat d'un contratemps sense gaire importància, va estar a punt d'impedir la sortida del número. Els continguts, pensats gairebé tots per a la data prevista (principi d'any, abans de Sant Antoni), haurien tornat veritablement estantissos si no haguéssim duplicat l'esforç per poder sortir, tot i les dificultats, abans de Sant Antoni. Ho aconseguírem per poc. Fer **Bellpuig**, com tantes altres coses que fan tantes persones, costa molt.

...coques menjades

Un altre pic els artanencs ens tornam omplir el gavatx de satisfacció després de ratificar

que sabem fer festa. I més després de veure el programa que el circuit balear de TVE va emetre i en el qual poguérem "comprovar" que la nostra festa té un regust d'autèntic que ens omple d'orgull.

Ni hem de ser il·lusos ni hem de menysprear els indubtables valors que té la festa de Sant Antoni que feim a Artà. Són molts els pobles que la fan més o menys distinta, però per tot, segurament, també els seus protagonistes s'omplend'orgull de forma que podem afirmar que cadascú se sol sentir content amb allò que li agrada, que sol ser allò que és seu. És per tant una exageració comparar "la nostra festa" amb "la dels altres" i creure o afirmar que hi sortim guanyant.

Això no lleva que ens poguem sentir veritablement contents dels resultats que any rere any solem saber treure d'aquesta festa. Ens hi podem sentir, d'orgullosos, i podem pensar que és una gran sort saber-ne tant i confiar de repetir cada any el mateix èxit. I aquí ens hem d'aturar. La nostra festa és bona, però no per sobre la d'altres llocs, ni per davall: no valen comparacions. Amb la festa de Sant Antoni no hem de vèncer ningú.

La música du música

L'Informe d'aquesta edició va dedicat al problema que s'ha plantejat entre la Banda de Música i l'Ajuntament. Hem intentat recollir totes les perspectives i oferir-les perquè sigui el lector qui pugui formar-se la pròpia idea.

No afirmarem que l'únic pro-

blema sigui l'econòmic; però no hi ha dubte que és un dels elements i que ens ha de servir per aclarir quins poden ser els objectius i les possibilitats d'una activitat com aquesta en una població com la nostra.

I sembla clar que l'element primordial ha de ser l'afició. Els components més veterans de la banda han vingut demostrant durant molts d'anys aquesta afició; però la idea que amb l'edat i el lògic cansament ja no és tan decisiva també pren forma entre els qui sospesen les circumstàncies en què es produeix la crisi actual.

I també sembla clar que als joves que poden sortir amb ganes d'exercitar els coneixements i l'afició adquirides en el seu pas per l'Escola de Música el que se'ls ha d'oferir és la possibilitat de donar sortida a aquesta afició i de fer-los entendre que ha de ser per afició que, fonamentalment, han d'acceptar les molèsties que acompanyen la satisfacció de tenir un lloc a la Banda.

El paper de l'Ajuntament com a patrocinador sembla també clar que s'ha de centrar a estalviar aquesta afició d'un col·lectiu notable i afavorir que els joves s'hi incorporin amb il·lusió i amb el coratge que dona sentir-se acompanyats i ajudats en la millora de les condicions per ser protagonistes de la música. Sobretot els ha de motivar això: ser protagonistes d'una activitat artística.

No pot ser que entre tots no s'arribi a una solució que pugui satisfer suficientment les aspiracions de tots. Almanco això seria ben desitjable.

Revista quinzenal
Num. 25 gener 1992

Redacció i administració:

Rafel Blanes, 10 - Artà.

Tel. 83 50 33

Dipòsit legal: PM 57-1969

Redacció:

J. Adrián, J. Amorós, A. Artigues, G. Bisquerra, S. Conesa, M. Dalmau, A. Esteva, J. Esteva, M. Gelibert, A. Genovard, P. Ginard, S. Ginard, B. Jaume, M. Mestre, J. Morey, F. Munar, A. Muñoz, C. Obrador, A. Picazo, J. Sureda, S. Tous, B. Tous, A. Tur, A. Vives.

Administració:

G. Bisquerra, C. i C. Guerrero, Mª A. Sureda, M. Morey, Ll. Forteza, Ana. Mª Moreno, F. Genovard.

Bellpuig no es responsabilitza del contingut dels articles que van firmats.

Imprimeix: Gràfiques Llevant. Ciutat, 55. Artà. tel. 83 66 04

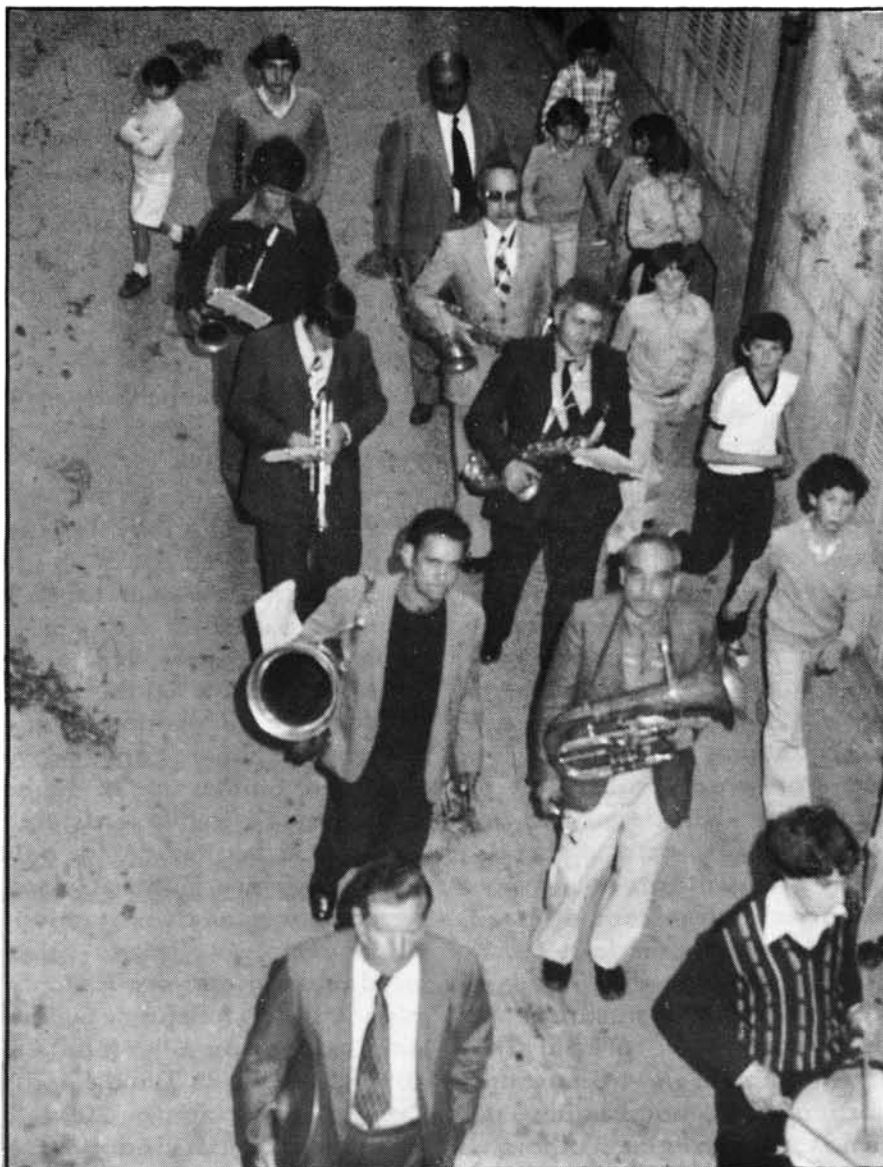
Crisi oberta a la Banda de Música

Julen Adrián.- No va faltar música ni pels Reis ni per Sant Antoni, però no l'ha posada la Banda d'Artà sinó una agrupació d'urgència formada per alguns músics de la Banda, al·lots i al·lotes de l'Escola de Música, joves que fa temps que no tocaven o que ho fan a la de Capdepera, i gent que han volgut donar una mà perquè les festes no fossin mudes. La gent es pregunta per què no surt la Banda, una de les entitats culturals més importants del poble. El tema ha arribat fins i tot al plenari municipal, com reflecteix la crònica del darrer. En aquest informe hem cercat l'opinió dels protagonistes perquè ens donin la seva visió.

Tothom sembla d'acord que la Banda està malalta, i els símptomes serien la desgana dels músics joves per integrar-s'hi, i la manca d'enteniment de la Banda amb l'Escola de Música i amb l'Ajuntament.

Així Pere Mestre, Vell, president de la Banda fins el passat dia 21, o Juan Fuster i el seu fill Jordi, diuen que els joves no surten ben preparats de l'Escola de Música i per això van als assajos amb poques ganes i es cansen. Tomeu Ginard, director de l'Escola respon que l'Escola tans sols té professorat per donar classes de solfeig, piano, clarinet i saxo. "No tenim doblers per contractar-ne més. Demanar és molt fàcil, cercar solucions costa més", diu.

L'Ajuntament paga anualment una subvenció a la Banda, que el 1991 ha estat de 800.000 ptes. Però els músics entenen aquest pagament en concepte de "prima", en paraules de Joan Fuster, per les actuacions del l'any passat per a les quals reclamen una factura de 1.200.000 ptes., a més del que els pertocaria, segons el seu criteri, com a 'subvenció'. Els problemes no són nous. Jaume Ginard Llinàs, portaveu de la Banda a les darreres reunions amb el batle i

Corpus Christi 1987 (?). Temps més difícils per a la Banda i que se solventaren.

el regidor de cultura diu "Jo només me'n record que amb l'Ajuntament vàrem anar bé quan el regidor Miquel Escanellàs s'ocupava de la Banda. Ell ho preparava tot i nosaltres només havíem de tocar. Amb els regidors que se n'han encarregat després no ens hem entesos i amb l'Escola de Música tampoc, perquè de l'Escola no surten al·lots cap a la Banda. L'any passat per Sant Salvador també tenguérem problemes perquè ens varen avisar un dia abans del concert del dijous de Sant Salvador. La Banda va estar a punt de no sortir però Monserrat Santandreu, nou regidor de cultura, es va disculpar i em va dir

que, si sortíem, ell es comprometia a estudiar i cercar una solució als problemes de la Banda, les subvencions que demanàvem, els al·lots i tot".

Les coses varen quedar així fins que a mitjan setembre varen començar les reunions entre Banda i Ajuntament. El Batle i Montserrat Santandreu varen presentar els primers esboços de l'actuació municipal en el camp musical: destinar tots els doblers a la promoció i formació musical, res a la 'remuneració' dels músics. Els desacord estava servit. En el mes de desembre varen tenir una altra reunió. Batle i regidor van matisar més la seva proposta indicant que aquestes despeses en formació

(sobre tot professorat nou), repercutien directament a la Banda, que així podria perfeccionar-se i ser més atractiva per als joves. Al temps demanaven un sacrifici als músics per destinar a aquest fi el que fins ara es repartien entre ells, ja que l'Ajuntament no tenia doblers per ampliar el professorat de l'escola. El desacord es mantengué i s'arribà a Nadal.

"L'Ajuntament ens va enganyar", diu Pere Mestre, president aleshores de la Banda, "ens va dir dos dies abans si volíem sortir i nosaltres no estàvem preparats". L'Ajuntament els va demanar si sortien sense cobrar i que si no, ja ho tenien arreglat. Tothom va començar a jugar fort, un tòrcerbraç. La Banda no surt; per altra part el regidor de cultura es reuneix amb músics de fora de la Banda, sobretot joves i els demana que surtin amb els al·lots que Tomeu Ginard ha preparat a l'Escola fent treball voluntari. De la demostració de força dels Reis, l'Ajuntament en surt ben parat, a l'espera de Sant Antoni.

El divendres dia 10 i el dimarts 14 de gener, dos dies abans de les festes, Santandreu i Pastor tornen a convocar tots els col·lectius musicals del poble i presenten una proposta escrita més elaborada que, segons ells, ha de servir com a document per a un enteniment. Bàsicament insisteixen que la Banda ha d'acceptar com a objectiu immediat i bàsic dinamitzar la

formació i la incorporació de joves músics. Plantegen crear una comissió de seguiment i coordinació per dur a terme el canvi de rumb i que estaria integrada per dos representants de la Banda, dos de l'Escola, un dels joves i el regidor de cultura de l'Ajuntament.

La proposta contempla també encomanar al director de l'Escola, Tomeu Ginard, la direcció musical i relleuament de la Banda "ja que és la persona més adequada per actuar de nexe entre els estudiants i la Banda". Respecte als doblers repeteixen que, llevat del necessari per al manteniment i ampliació del seu patrimoni, la Banda ha de destinar tots els seus recursos a la formació i promoció de joves. No tenim espai per donar els altres detalls menors de la proposta, que acabava demanant com a prova de bona voluntat que el dia de Sant Antoni la Banda sortís, amb els que ja ho havien fet pels Reis, dirigida per Tomeu Ginard.

Entre aquestes dues reunions de divendres i dimarts es va produir un fet que va enca lentir els ànims dels músics de la Banda. Pastor va dir a la reunió del divendres que la Banda podia cobrar quan volgués 200.000 pesetes que l'Ajuntament li devia. El dimarts varen anar a cobrar i resulta que l'Ajuntament solament paga els divendres, era el que faltava per indisposar-los.

Finalment per Sant Antoni tampoc no va sortir la Banda. Una dada nova: dia 21 s'elegeix la junta gestora de la Banda ja que Pere Mestre ha dimitit. Mª Carmen Cobo Sureda, el mateix Pere Mestre Roca, Bartomeu Sansaloni, Jeroni Ginard i Jaume Ginard formen la nova direcció de la Banda.

Per a Monserrat Santandreu, portaveu de l'Ajuntament en aquest tema, encara hi ha possibilitats de negociació. "Havíem arribat que abans de cada festa ens venguéssin dient: «què hem de fer?, hem de sortir?» i això vol dir: «ens

pagareu les 61.000 pts d'aquesta actuació?», i així no podem anar". Segons el regidor, si ara han canviat la seva forma d'actuació, no ha estat solament per qüestionar econòmiques sinó perquè en aquest darrers anys la Banda ha anat esllanguint-se i si l'Ajuntament gasta doblers en música s'han de veure resultats. "No volem rompre amb la Banda, sinó fer d'intermediaris entre la Banda i els joves. Els hem presentat una proposta i estam disposats a negociar, per exemple ens pareix bé que organitzin viatges a les falles de València o allà on sigui, com fan a Capdepera, o sopars de companyonia, etc. però ells volen cobrar i es neguen rotundament a tot i així estam".

Per part de la Banda hem detectat un ventall de postures més ample del que fins ara han vengut apareixent. Segons Jaume Ginard Llinàs "Hi ha gent a la Banda que pot estar d'acord amb el model que l'Ajuntament dibuixa a mig plaç". El problema segons ell és la transició, que necessitaria més temps i un to més dialogant i flexible. Entre els punts que la Banda no pot assumir ell destaca que no poden canviar el director, Antoni Picó, (que dimití en el mes d'agost) d'un dia per l'altre sense donar-li un temps per preparar-se per tocar el seu instrument. "És -diu- un assumpte de formes", perquè també ell entén que Tomeu Ginard és el millor director de cara a la integració ja

que coneix bé els al·lots.

Altres com Pere Mestre no accepten que la major part dels doblers vagin dedicats a la formació i no es mostren disposats a renunciar a allò que Joan i Jordi Fuster denominen 'primes' per actuació. Afirment que la Banda no afluixarà, que la Banda ha de decidir com gastar els seus doblers i que si no actua a Artà a pesar seu ho farà fora.

Joan Fuster ho diu clar: "Fa 50 anys que a Artà hi ha Banda. Abans amb el que pagaven als músics engreixaven el porc de matances i ara ens volen llevar el poc que cobram" (unes 2.000 pts per actuació) "Si els joves no volen cobrar que no ho facin". En la seva opinió és de justícia pagar la feina i a més molta gent ha de deixar feines per actuar.

El director, ara en funcions, de la Banda, Antoni Picó, assegura que els doblers no són el problema, sinó la manca d'al·lots, "quan l'Escola funcioni, la Banda funcionarà", i sobre l'Ajuntament "Ells volen tallar el bacallà, posar-se les medalles i nosaltres que facem feina", diu "Així i tot l'Ajuntament pot solucionar els

problemes si ens ve amb bona fe".

Entre els que han sortit enguany hi ha en Jaume Ginard, director de la Banda durant els anys 83, 84 i 85. "Si el problema són els doblers s'ha de negociar perquè algunes sortides són molt

feixugues i alguns perden el jornal, però altres són cosa de mitja horeta. El problema dels al·lots no és que no estiguin preparats sinó que quan veuen l'ambient que hi ha, en fugen". Sobre la solució ens diu que les postures tant de l'Ajuntament com de la

Banda han estat bastant radicals "Tant els al·lots com els altres es necessiten. Han d'obrir la negociació altra vegada, però és difícil perquè els vells veuen molt la pesseta, són molts d'anys cobrant i no veuen altra cosa".

Els joves que se'n van anar, com Pere Ginard, veuen el canvi imprescindible "No anaven de res i solament cercaven doblers. A Capdepera hi ha bons professors i si vols anar a les classes has de tocar amb la Banda del poble. Podia anar amb les dues, però la d'Artà no servia per res, sonava molt malament i no passaves gust d'anar-hi." Pere assegura que "si la cosa canvia tornarà, i que tocarà sempre que el necessitin i pugui. El mateix afirma Pere Cabot: "Hi havia una desgana increïble, als assajos no es feia res, començaven a parlar de política... la gent tenia poques ganes de tocar, mal ambient. A Capdepera l'ensenyament és quasi gratuït i també es fa qualche viatge, com a les falles". No deixarà la Banda de Capdepera, però si la d'Artà funciona tocarà a les dues.

VIAJES
millor

Telex 69565 VGOR E

G.A.T. 820

C/ Binicallera, 12 Tel. 58 5515/52 CALA MILLOR

Ctra. Cala Agulla, 19 Tel. 56 40 17 CALA RATJADA

OFERTAS ESPECIALES ENERO Y FEBRERO

CANCUN	91.000 Pts
PUERTO PLATA	86.000 Pts
CANCUN Y PUERTO PLATA	129.900 Pts
(14 noches, Hotel, avión desde Barcelona, traslados)	

THAILANDIA:

BANGKOK	9 días	89.500 Pts
BANGKOK Y PATTAYA	9 días	109.000 Pts
BANGKOK Y PHUKET	9 días	141.000 Pts
(incluye Hotel turista reg. h.d., avión desde Madrid o Barcelona, traslados).		

CUBA	8 días	79.500 Pts
(hotel 3 estr, avión desde Madrid, traslados)		

TUNEZ	7 días, desde	38.200 Pts
(hotel en a/d, avión, traslados)		

EGIPTO	4 días	88.500 Pts
(hotel, avión desde Barcelona, traslados)		

VUELOS INTERNACIONALES (Ida y vuelta)

LONDRES	25.900 Pts
MANCHESTER	28.000 Pts
DUSSELDORF	30.000 Pts
ZURICH	29.900 Pts

VUELOS NACIONALES (Ida y vuelta)

MALAGA	11.900 Pts
BARCELONA	7.500 Pts
GRANADA	16.900 Pts
MADRID	13.900 Pts
MALAGA	14.500 Pts

Què preocupa a un jove com tu, que s'obri a la vida?

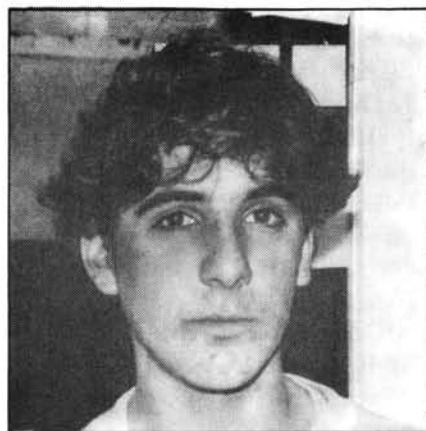
José A. Amer González

Faig de ferrer, però tot i que m'hi trob bé m'agradaria més fer de picapedrer. Fa poc que faig feina i em queda molt per aprendre abans de tenir altres idees. M'agrada escoltar música a ca meva i de tant en tant fer una volta pels bars, però no en tenc cap de fix. Normalment surt tres o quatre hores durant tota la setmana i no bec res que tenguí alcohol. A ca meva em diuen que no hi vagi tard i que vagi viu amb qui vaig, i realment hi vaig perquè pots trobar qualque mal rollo.

Maria Vaquer Gili

Faig COU i no sé molt bé què faré l'any que ve. M'agradaria estudiar Arqueologia però no hi veig gaire futur i segurament començaré Filologia Anglogermànica. Entre les classes d'anglès i alemany i les feines d'escola no tenc temps per res més entre setmana. Ser filla única fa que els pares sempre estiguin pendents: que no vengui tard crec que m'ho diuen mil vegades. Amb les amigues ens veim a un bar, però no ens agraden segons quins ambients.

Joan Nebot Carrió

No sé què he de fer en acabar aquest tercer de BUP, potser Empresarials. Després segurament faré feina amb mon pare: em ficaré en el món dels aparells de música. Quan no he d'estudiar me'n vaig a un bar per despenjar-me un poc. També faig karate i peses a un gimnàs d'Artà. Si he de sortir els meus pares em recomanen que el xofer no begui perquè els preocupen els accidents. Els divendres ajud al bar, i no puc beure. Els caps de setmana toc la guitarra, però encara en sé poc.

Virgínia Muñoz Lorenzo

Aquest mes faig pràctiques de Magisteri i si tot va bé enguany acabaré segon. Veig el futur un poc complicat perquè hi ha pocs llocs de feina. Confiï acabar la carrera, aprovar les oposicions i trobar feina prop d'Artà. Els titulats tenen mal de fer trobar feina si en volen fer d'allò per al que s'han preparat, però els estudiants ja ens hi hem mentalitzat i sabem què ens pot passar. Qui pensa que no treballam de veres és perquè desconeix la nostra feina.

Antoni Servera Santandreu

Faig feina de municipal, i m'agrada i esper arribar al màxim que els estudis em permetin. Aprofit el temps lliure fent de monitor de voleibol i em recompensa veure prosperar els nins. També m'agraden el ciclisme i el piragüisme, tot i que només els puc practicar a l'estiu. El que més preocupa els meus pares és que tenguí un accident. No es preocupen d'altres problemes: em coneixen i saben que no vaig ni d'alcohol ni de drogues. No m'agrada passar el temps assegut a la barra d'un bar.

Aina Mª Guerrero Ferrer

A l'estiu faig de dependent a una tenda de souvenirs i en acabar la temporada estic a l'atur. Si pogués, m'agradaria tenir el meu propi negoci, però actualment això escapa a les meves possibilitats. Quan faig feina no tenc temps de res, acab molt tard i estic cansada. Quan puc m'agrada passejar amb bicicleta o fer una volta amb les amigues. Tenc cotxe i això em dóna més independència, però sé que això preocupa els meus pares, però crec que tenen confiança en mi i no es preocupen en excés.

Pere Pujol prepara una exposició

L'estudi d'en Pere Pujol, Ca Mumare, sempre és agradable de visitar. En Pere hi és sempre, fent feina, o descansant, o escoltant música. Allà el trobarem just passat festes i ens contà les darreres novetats. Com que prepara una exposició per al mes de juliol, encara que no sap si serà a Artà o a Palma. Ell prefereix Artà per no haver de moure l'obra que ha de presentar, composta per bronzes, peces de pedra i altres de fang.

Durant l'hivern, com que no pot treballar a fora, es dedica al fang, mentre que a l'estiu s'aboca a la pedra. No creu que hi hagi novetats temàtiques perquè les seves curolles són sempre les mateixes. Ara, però, li interessa treballar les dimensions grosses. També hi haurà retrats fets per comanda, una feina que no l'entusiasma des del punt de vista artístic perquè prefereix treballar la fantasia.

On més treballa, però, és en la Rondalla, que no dubta de qualificar com a l'obra de la seva vida. És un fil temàtic que no té fi i que li permet desenvolupar a fons la seva creativitat. Només el tema de l'infern li podria absorbir tota la seva activitat. Darrerament només es dedica a restaurar i refer personatges dels que ha anat fent en els darrers 17 o 18 anys, com per exemple na Joanota, n'Estel d'Or, na

Pere Pujol al seu estudi treballant amb una jove model.

Blancaflor i el Dimoni Gros. Utilitza altres materials, més lleugers i alhora més resistents. De personatges nous només té pensat fer-ne dos per ara, la dona del Dimoni Gros i el Rei Moro amb Set Pams de Morro.

El dia de Sant Antoni 25 figures, de les aproximadament 65 que formen la Rondalla, varen desfilat a Palma en una sortida patrocinada per dona Carmen Delgado. No pot atendre totes les peticions perquè li suposen un excés de temps i de maldecaps i ell prefereix dedicar-se més a l'escultura. Té paraules d'agraïment per als portadors de les figures, artanencs tots, que col·laboren en l'obra. Tot i ser-ne ell l'autor material, con-

sidera la Rondalla com a un obra artanenca, una obra que vol continuar i voldria que arribàs el dia en què l'obra sigui només d'Artà i que qui la vulgui veure hagi de venir aquí. Té fe que aquest dia arribarà.

Entretant l'obra es va fent, tota la vida hi farà feina. La seva idea és que hi hagi una seu adequada per a la Rondalla per estar permanentment exposada i poder ser visitada. Confia que un dia l'Ajuntament ho farà possible. Ell la va refent i, poc a poc, ampliant i ja arribarà el dia en què veurà acomplida aquella idea que va tenir en la convalescència d'una malaltia, l'any 72, i des d'aleshores l'acompanya.

FORN DE CAN BECA

Cada dia, bon pa
Cada dimecres, penades
Cada divendres, robiols

Despatx central: Rafel Blanes, 51 - Artà - Telèfon: 83 61 72

Un retard que cal explicar

El número anterior, pensat per sortir a la data que figurava a la capçalera, és a dir el dia 11 de gener, no va sortir fins dia 15 horabaixa i la majoria de subscriptors el tengueren el mateix dissabte de Sant Antoni.

Les causes d'aquest retard, com apuntarem a la nota d'urgència que hi poguérem incloure, varen ser un parell: un problema que afectà tres ordinadors des dels quals es preparava l'edició de manera que s'hagué de postposar el lliurament d'originals a la impremta fins al dilluns dia 13. Això va trastocar la programació de Gràfiques Llevant que també tenia els programes de Sant Antoni i l'Argument per imprimir amb urgència.

En el moment de redactar aquesta nota, dimarts 21, encara no estan totalment a punt els ordinadors afectats tot i que suposam que l'edició podrà sortir puntualment dia 25.

Els lectors que han demanat les causes del retard, i tots els que l'hagin notada, mereixien aquesta explicació.

Aclarida als Pins d'es Tren

Aquesta setmana s'acabaren d'exsecallar tots els pins del parc infantil. A més dels que hi ha dins el solar tancat també s'han podat els del tram final del carrer Amadeo i els del tram inicial del carrer Ciutat. L'Ajuntament, a la vista que tots els pins que són de competència municipal ja estan arreglats, té sol·licitat a Obres Públiques la poda de tots els de l'avenguda Costa i Llobera, ja que l'excés de llenya que porten podria esser perillós en dia de mal temps.

Pel que fa a la llenya dels que s'han exsecallats (el cost de l'operació s'acosta al milió de pessetes) tothom que se n'ha volgut endur de prima ho ha fet, mentre que la gruixada diuen que s'estotjarà per als foguerons de l'any que ve.

Cursets esportius

Essent imminent la finalització de les obres al polisportiu de Na Caragol, l'Ajuntament anuncia la realització de dos cursets per a monitors, un de bàsquet i un de voleibol. El termini d'inscripció acaba el dia 31 de gener i els interessats s'han de dirigir a la Sala qualsevol dia feiner a hores d'oficina o els dijous capvespre.

També l'Ajuntament

organitza un curset de golf per a al·lots i al·lotes d'edat compresa entre els 12 i els 16 anys que es faria al camp de golf de Canyamel durant quatre dissabtes al capvespre. Cal el requisit del compromís dels pares per acompanyar-los al camp. Dia 7 de febrer acaba el termini per a les inscripcions, també a la Sala.

Joyería VIKY

RELOJERIA ★ PLATERIA

Carrer de Ciutat, 16

Tel. 83 62 63

ARTA - (Mallorca)

Una glosa especial

És sabut que a molts foguerons de la nit de Sant Antoni els glosadors anònims o aficionats acostumem a presentar gloses sobre fets d'actualitat, o de la festa. Enguany també va ser així. D'entre totes aquestes en recollim una en aquest noticiari pel tema excepcional que tracta. Va ser recollida al fogueró del carrer de na Careta i el seu autor és Miquel Carrió, d'Ets Olor.

**Hem de cantar de valent,
és una nit d'alegria.
Enguany viu, madò Cunia,
Sant Antoni que fa cent.
Veniu, veniu a la festa
preparada al seu honor;
que es foc d'aquest fogueró
la mantengui tan xalesta,
que Déu conservi s'humor
a una dona com aquesta.**

La madona Antònia Torres, Cunia, en honor de la qual es va compondre aquesta glosa que presidia el fogueró just veïnat de ca seva, va començar el dia de Tots Sants a arrabassar dies del seu any número cent. El Sant Antoni just ara passat ja era, com diu la cançó, el "que fa cent". Una efemèride remarcable que desitjam que pugui repetir per molts d'anys.

Bartomeu Ventayol a ARCO-92

A la prestigiosa fira d'art que es celebra a Madrid, denominada ARCO-92, hi participarà enguany Bartomeu Ventayol Cifre (Alcúdia, 1945) catedràtic de dibuix des del 1981 a l'Institut Llorenç Garcías i Font. L'esdeveniment tindrà lloc entre el 13 i el 18 de febrer.

El certamen ha assolit un alt prestigi al cap de les sis edicions que porta que fa que els criteris de selecció de galeries i artistes siguin, de cada cop, més afinats a causa de l'excés de peticions de participació. Els artistes provenen, gairebé en les tres quartes parts, de l'estranger.

Bartomeu Ventayol hi participa a través de la seva galeria, **Altair**, de Palma, juntament amb altres dos artistes mallorquins, Joan Miquel Ramírez (de Manacor) i Alicia Llabrés (de Palma). A la fotografia veim l'artista al costat d'una de les obres que exposarà a Arco-92.

Accident mortal

Sobre les 23 hores del dimecres dia 22 Aina Esteva Cantó, Estelriquera, de 80 anys, domiciliada al Pou d'Avall, 42, va resultar morta a causa de l'accident ocorregut a l'avenguda Costa i Llobera. Amb el seu marit, Lluçia Mestre, venien de Palma amb l'excursió organitzada per la Tercera Edat a l'obra de Xesc Forteza. Atès que l'autocar seguia cap a Cala Ratjada, demanaren al xofer que els deixàs al creuer de Son Servera. Quan baixaven va ser arrollada per un vehicle, sembla que de la Guàrdia Civil, amb tanta mala fortuna que resultà morta instantàniament.

El nostre condol al seu espòs i al seu fill Pere.

Clínic Artà

CONSULTORI MEDIC

**Dr. Enric Mas
Dr. Miquel Mestre**

**Carrer Ciutat, 39 Tel. 83 62 37
07570 - Artà**

AMPLIA ELS SEUS SERVEIS

Diariament de 9 a 13 h.: **Medicina general, Cirurgia, Electrocardiografia, Dietètica, Reumatologia i Rehabilitació.**

PRIVATS i A.S.I.S.A.

Cada dimarts servei de

GINECOLOGIA

a càrrec del Dr. Arturo Gil Bretones
(hores convingudes)

Cada dimecres servei de

PEDIATRIA

a càrrec dels Drs. MARCO LLITERES
(hores convingudes)

La biblioteca de Na Batlessa

La biblioteca de na Batlessa disposa des del final de les festes de Nadal d'una nova sala dedicada al públic infantil. La sala veïna de la principal recull els llibres de la secció infantil i juvenil, còmics i els llibres de consulta que amb més freqüència utilitzen els al·lots per fer les tasques escolars. Així es pretén donar-los una atenció més especialitzada i alhora aconseguir un ambient més tranquil a la sala principal, objectiu aquest que de moment no passa de ser un desig segons els laments del bibliotecari.

A més de la nova sala hi ha dos nous i grans prestatges als extrems de la sala principal i els arxius i la taula del bibliotecari han passat a ocupar l'espai situat entre les dues aules. La inversió realitzada puja a un milió de pessetes. De moment no s'ha ampliat a les sales de la planta baixa com es va pensar en principi i aquestes quedaran per a ús de l'SMOE. La pantalla gegant de vídeo ja s'ha instal·lat a la sala d'exposicions del pis superior, que ha quedat habilitat com a sala de conferències.

La sala de l'ampliació és la que abans les dones embarassades utilitzaven per fer gimnàstica i preparació del part. Ara disposaran d'aquest servei en una habitació de l'edifici del Club Llevant.

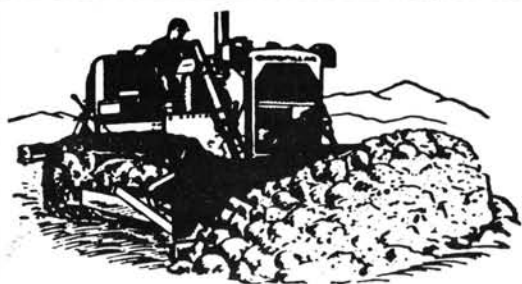
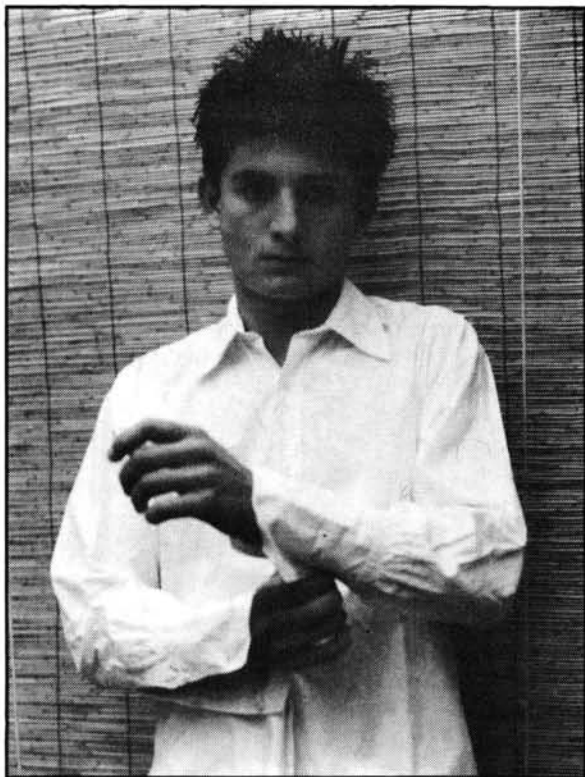
Va de teatre

Dimecres passat s'estrenava al Teatre Lliure de Barcelona l'obra **El Parc**, original del dramaturg Botho Strauss. En el repartiment hi figura un artanenc, Joan Matemales, d'es Colmado. Si en les obres en què havia treballat fins ara els papers d'en Joan no passaven de secundaris, a **El Parc** dona vida a dos personatges un dels quals és el fill de la protagonista i tanca l'obra amb un emotiu i llarg monòleg. La resta del repartiment el configuren actors tan

reconeguts com Anna Lizaran, Jordi Bosch, Carlota Soldevila, etc. **El Parc**, que és una crida al despertar dels sentits, de la sensualitat i el desig dels homes, i que guarda molt de paral·lelisme amb **Somnis d'una nit d'estiu** de Shakespeare, es representarà diàriament fins al 16 de març.

Per altra part, l'altre actor artanenc que campa per Barcelona, Pep Tosar, es troba a París treballant en la filmació de la sèrie televisiva **Picasso**, en la qual interpreta el personatge de Ricard Canals, galerista de Quatre Gats.

A tots dos, coratge i envant.

COEXA, S.A.

DELEGACION EN CALA RATJADA:
Vía Mallorca, s/n - Tel: 56 37 48

CONSTRUCCIONES

DESMONTES

ASFALTOS

AGLOMERADO

EXCAVACIONES

PLANTA DE AGLOMERADO

CANTERA DE ARIDOS PROPIA

ALQUILER MAQUINAS

BOMBA HORMIGONAR PROPIA

HORMIGON PREPARADO

CONTROL CALIDAD

LABORATORIO

Hormigones

FARRUTX, S.A.

C.I.F A - 07 254188

PLANTA: Ctera. Artà-Alcúdia, Km. 4
Telèfon: 83 56 88 Fax: 56 52 67

Bon temps i molta animació

Sant Antoni 1992, una Covalcada històrica

No importa tornar a dir i repetir que les festes de Sant Antoni han estat un èxit, perquè ja és sabut de tothom que ho són cada any. El que sí volem fer és un breu resum del que ha succeït perquè en quedi constància. I d'entrada hem de dir que durant vuit dies els altaveus municipals ens han pegat una pallissa amb les cançons que anuncien la festa.

Arribada la vigília, de bon matí es reuniren els Obrers, ajudants i altres personalitats a casa d'Obrer d'es Trui, enguany l'amo en Jaume Gil, per assaborir una esplèndida xocolatada amb ensaïmades i prendre forces per envestir.

A les 9 i després de la primera ballada dels dimonis (nous tots dos per la baixa obligada del dimoni petit, en Jaume Cuní, traspasat dins el 91. Al cel sia) i al so de l'Escola de Música i alguns agregats voluntaris (que ja sortiren a la festa dels Reis en substitució de la Banda de Música per motius que no hem d'exposar des d'aquí), i encapçalada la comitiva pels tamborers i l'agrupació «Artà Balla i Canta», sortiren a fer la tradicional capta pel poble.

Arribat l'horabaixa es va reunir un nombrós

foto Torres

grup de gent a la casa del Trui per anar en comitiva a celebrar les Completes a la Parròquia, cantant pel carrer i a viva veu les tradicionals cançons del nostre estimat Sant Antoni. Com cada any, i més si hi cap enguany, l'església romangué de gom en gom per escoltar la història

ESPASE S.L.
ASESORES DE EMPRESAS
 Asesoría Fiscal, Laboral, Contable
 Tramitación de Escrituras.

C/ Santa Catalina, 70
 07570-Artà
 tel. 83 56 56
 Fax 83 56 26

Avda. Jaume III, 24 - 2º A.
 Palma
 Tel 71 75 96
 Fax 83 56 26

del Sant, les pregàries per als nostres pagesos i, seguidament, cantar les cançons en honor del Sant. A la sortida s'amollà el coet per encendre els foguerons, que foren visitats pels dimonis, música, Obreria i una comitiva de gent a darrere.

A la nit una gran gentada anava de fogueró en fogueró, tastant el menjar i beure a què desinteressadamenteren convidats. A Na Batlessa i com ja és costum, s'obsequià tothom amb menjar i beure, i a devers mitjanit a assaborir una deliciosa xocolata amb coca que va servir per reblanir les escorxades gargamelles. Els 40 foguerons escampats pel poble anaren molt animats, però on hi havia més gent i bauxa era al carrer Ciutat, sobretot per la gent més jove, ja que segons digueren durà fins passades les tres de la matinada. Només faltà el fogueró ja famós de Costa i Llobera que enguany no es va fer per motius greus que el lector pot imaginar.

I passam al dia gran de la festa. A les 9 del matí començaren a voltar les bísties al galop fins a hora de les beneïdes. Enguany s'ha batut el rècord ja que hi participaren 170 animals dels quals 138 anaven muntats. Cal destacar també l'amollada de coloms missatgers i algunes carrosses que també es varen lluir. La Covalcada era tan nombrosa que a les beneïdes hi hagué problemes perquè el cap es trobà amb molta de comitiva que encara pujava a beneir. Això motivà que no poques carrosses quedassin fora beneir perquè

l'embós anava retardant massa l'anada a l'Ofici. També s'ha de destacar de l'edició d'enguany la pujada del dimoni petit, per tres vegades, damunt l'ase de Sant Antoni, costum que feia anys que s'havia interromput. Després de la ballada davant la Sala, tothom cap a l'Ofici. A l'església, una altra gentada. Es va ballar l'Oferta pels balladors d'Esclafits i Castanyetes i al final es tornaren cantar les cançons de Sant Antoni. Seguidament, la ballada dimonial al mirador i molta gent per anar a ca l'Obrer a cantar S'Argument d'en Toni Butler i entonar com a comiat la típica estrofa "Assistiu a lo elogi".

No volem acabar aquesta ressenya sense fer una especial menció a l'homenatge que l'agrupació Artà Balla i Canta va fer l'horabaixa a la sala del mercat en recordança del qui, per espai de desset anys, havia estat el dimoni petit a la festa: en Jaume Cuní. Va fer la presentació en Bernat Mayol, del Grup Escènic Artanenc, que donà pas a una sèrie d'intervencions que glosaren la bona disposició que sempre havia tengut en Jaume envers l'agrupació i de tothom en general. Després foren lliurades a la família del finat dues plaques commemoratives, una per part de

Reparaciones eléctricas - Antenas

Proyectos

Mateo Morey

83 54 71

83 67 33

83 53 85

Calle Vilanova, 27 - 1.º

ARTÀ (Mallorca)

l'agrupació Artà Balla i Canta, i l'altra per part de l'Obreria. Fou un acte molt emotiu i que com sempre s'inicià amb el ball dels dimonis, mostra de l'escola del ball de pagès, i ball obert per a tothom. Així acabà enguany la festa de Sant Antoni.

No hem de dir adéu sense ressenyar l'èxit que va suposar l'actuació dels nous dimonis (En Xisco Sansó, Mosca, i en Jordi Fuster, Ranxer) que s'esforçaren per agradar i ho aconseguiren plenament. També el reconeixement a l'Escola Municipal de Música, Tamborers, Obreria i a tots els que de qualche manera feren que la festa resultàs tan lluïda.

Molts d'anys i fins el que ve.

G. Bisquerria

ELECTRODOMESTIICOS ALQUILER DE PELICULAS

FAX 83 52 70
TEL. 83 61 80

TELYCO
Telemática y Comunicación
GRUPO TELEFONICA

FAX
TELEFONOS

VIDRIO ALUMINIO SANEAMIENTO
VIALSA

Carretera Santa Margarita, 57

Tel. 83 66 35

ARTA - (Mallorca)

Laurent Gilles, ambaixador humanitari

L'ajuda artanenca a Romania, distribuïda

Passant per la Croàcia devastada

Julen Adrián.- Just abans de Nadal els artanencs vàrem tenir ocasió de col·laborar en una campanya de solidaritat internacional amb Romania. Els nostres lectors pogueren llegir a l'anunci publicat a Bellpuig que es tractava de recollir medicaments per atendre els nins i nines romanesos. Les medicines donades per veïns d'Artà, Sant Llorenç i Capdepera ja són a Romania, a hospitals infantils de Cluj-Napoca, capital de Transilvània, i altres pobles.

És la segona remesa d'ajuda humanitària que realitza Laurent Gilles, ciutadà franco-alemany resident a Artà. Laurent és un jove professional de la construcció, i alhora un atípic cóctel entre unes aparences de yuppi de pel·lícula i una sensibilitat humana que el du a embarcar-se en un viatge de 6.000 km. per dur ajuda als nins d'un país amb el qual no té cap relació personal o familiar. Pel camí ha tengut temps de veure de ben a prop els efectes de la guerra a Croàcia i d'engrescar-se en nous problemes i comprometre's amb una nova causa, la solidaritat amb la població croata.

Bellpuig.- Com és que va gosar passar per Croàcia?

Laurent Gilles.- És el camí més curt, i ja l'havia fet l'any

passat. A més, dos amics m'havien deixat a Niça unes medicines per dur-les a Croàcia. Vull deixar clar que tota l'ajuda recollida a Mallorca ha arribat a Romania, el que vaig deixar a Zagreb provenia de París.

B.- Quina és la situació a Croàcia?

L.G.- És horrible. El front de batalla té uns 600 Km. de llarg i les zones de combat com Osijek estan quedant totalment destruïdes, són ciutats senceres on no queda res dret, com ja passà a Vukovar. A Zagreb els efectes no són tan visibles: la gent camina pel carrer amb normalitat, va als comerços, els restaurants estan oberts i es fa vida normal; però poc a poc te n'adones que tots els mostradors tenen els vidres creuats amb cinta adhesiva; els monuments

estan protegits amb sacs terrers la catedral, que com totes les esglésies croates està sent atacada, està envoltada d'andamiatges; i, quan menys t'ho esperes, hi ha alerta aèria o se sent el renou i el tremolor de la terra pels bombardeigs del front de Karlovac, a 40 Km al sud de la capital Zagreb.

Jo vaig estar a l'estadi del Dínamo de Zagreb que s'ha convertit en la central de la sanitat militar croata. És molt dur veure un grup d'estudiants voluntaris donant cada dia la llista de baixes als familiars o rebent les angoixoses demandes dels qui pregunten pels desapareguts. Allà mateix arriben els ferits i es fan les cures d'urgència. A mí em va aglapir un bombardeig en els soterranis de l'hospital Bolnicki mentre

POMPAS FUNEBRES ARTANENSES

Ada. Ferrocarril, 33 - Artà

Para avisos y preavisos: tels. 56 30 96 y 56 39 34

NOCTURNOS Y FESTIVOS

donava sang. Tenen gran necessitat de material de quiròfan, benes, agulles de sutura...

El panorama és terrible, joves ferits en el front, dones i vells ferits, nins mutilats... En totes les guerres la majoria de les víctimes són població civil, però en aquesta l'estratègia que està utilitzant l'exèrcit serbi consisteix a atemorir la població croata perquè se'n vagi de les zones en conflicte i poder ocupar-les amb més facilitat. Aquesta és la raó d'atacar sistemàticament esglésies i hospitals.

B.- Vosté ha vist la guerra des del costat croata. Els serbis diuen coses semblants del tracte que rep la minoria sèrbia de mans dels croats.

L.G.- Cadascú pren partit pel que veu. Jo no som nacionalista, segurament si hagués vist la desgràcia des del costat serbi també voldria ajudar la població sèrbia. Així i tot els serbis i qualche montenegrí que he tractat a Croàcia no estaven a favor de la guerra, cal tenir en compte que a Jugoslavia hi havia 1.500.000 de parelles mixtes, de diferents nacionalitats. De totes maneres els nins no són responsables dels errors dels seus pares.

B.- Té previst realitzar qualche campanya en favor dels afectats per aquesta guerra?

L.G.- Em dol molt que l'Europa comunitària hagi tardat tant en mobilitzar-se. La població europea està clarament contra la guerra, però governs com el d'Anglaterra o Espanya han tengut una postura molt ambigua, possiblement deguda als seus propis problemes nacionals. Jo crec que cal promoure petites organitzacions que operin puntualment i que siguin capaces d'arribar amb l'ajuda allà on faci més falta.

Jo he duit informació directa de la guerra, premsa i videos fonamentalment. Si bé es mate-

rial dels serveis de propaganda de l'estat croata, em semblen que resulten bastant objectius respecte als efectes de la guerra, no vull entrar en les responsabilitats d'un i altre ban. Tenc una cinta de video que recull fragments d'informatius de TV emesos tant per la TV croata com per la TV oficial de Sèrbia. A la superioritat militar sèrbia els croats tan sols poden oposar la informació i la solidaritat internacional. A més, encara que oficialment hi hagi en vigor un alto el foc els combats encara segueixen segons la informació que a mi m'arriba.

Si la gent coneix la realitat del que allà està passant esper que es mostri tant generosa com ho va ser amb la campanya de Romania. Estic preparant tot aquest material per poder oferir una xerrada informativa a Na Batlessa i en qualsevol altre poble on pugui realitzar-la.

Laurent s'extén en un llarg i interessant recull d'experiències i emocions viscudes en el viatge, però hem de tornar a allò que era el motiu inicial de la conversa, l'ajuda a Romania

B.- Tornant al primer objectiu del viatge, com li va sorgir aquest interès pels nins romanesos?

L.G.- Les imatges que varen donar els mitjans de comunicació als pocs dies de la caiguda de Ceaucescu em varen produir una impressió molt forta, aquells nins dels hospicis, malalts i desnodrits m'afectaren molt i em vaig proposar ajudar-los. Sé que s'ha corregut la veu que la meva nòvia és romanesa però almanco de moment no és vera, no tenc tampoc gens de família en aquell país.

B.- I per què els nins de Romania i no qualsevol persona de qualsevol país amb problemes?

L.G.- La desgràcia té el mateix rostre tant al Kurdistan com a Africa, Sudamèrica o Europa però pot ser per afinitat cultural a mi m'afecta més la que veig a Europa, com ara ocorre a Sèrbia i Croàcia. Per altra part Romania està relativament a prop de Mallorca mentre que anar a altres continents resta fora de les meves possibilitats. Si em

dirigesc als nins és perquè són sempre els més indefensos, a més els nins no són responsables del que fan els seus pares. Si ho faig amb un país com Romania i no a Mallorca mateix és perquè aquí ja hi ha col·lectius que se n'ocupen.

B.- Per què enguany medecines?

L.G.- L'any passat vaig enviar sobretot joguines i aliments perquè els feia falta de tot. Enguany tenia un pressupost més limitat i poc espai: el meu vehicle i un petit remolc. A Romania no tenen a penes medecines: falta de tot, des d'aspirines a antibiòtics; i com que fan poc embalum eren l'ajuda més indicada per aquest viatge.

B.- Com ha anat la recollida?

L.G.- En total s'han arreplegat 150 kgs. de medecines i n'estic molt content. Després de la bona experiència de l'any passat a Artà, enguany he volgut estendre-la a Capdepera, Sant Llorenç, Son Servera i Manacor. He anat a cada un dels ajuntaments amb la documentació de la campanya de l'any passat, els rebuts del que vaig lliurar l'any passat, cartes de l'ambaixada, etc. i els he demanat un lloc a un edifici públic on la gent pogués deixar les medecines i que col·locassin els cartells de la campanya. Els resultats han estat molt diversos. Mentres que a Artà, Capdepera i Sant Llorenç ha anat molt bé i he pogut veure un alt grau de capacitat per a la mobilització social, a Son Servera encara que l'ajuntament va col·locar la propaganda i posà un punt de recollida no s'ha donat res.

A Manacor va anar encara pitjor. Em va rebre el regidor Eduardo Puche que em va dir que jo era un cas atípic i em suggerí que em dirigís a la Creu Roja o altre organisme internacional. Jo li vaig contestar que aquestes institucions no poden cobrir tots els fronts de desgràcies, però no em va servir deres. Dels arguments empleats pel sr. Puche jo deduec que enten que solament aquestes institucions tenen el monopoli de l'ajuda internacional; em sembla que el raonament d'aquest senyor demostra una

gran falta de generositat intel·lectual. En no tenir local, la campanya no es va poder fer en aquest poble.

En canvi he d'agrair la col·laboració prestada per una metgessa i l'equip d'assistència social de Capdepera, l'assistent social de Capdepera i tot el personal de l'hospital d'Artà, especialment el metge Toni Esteve que classificà totes les medecines. També he rebut ajudes de les empreses Minaco, Continente i Transmediterrànea.

B.- I on ha lliurat el carregament?

L.G.- Enguany volia deixar la remesa als Càrpats orientals, a Moldàvia, però les carreteres estaven molt malament de trànsit per l'arribada dels emigrants que tornen d'Hongria, Àustria o Alemanya a ca seva a passar les festes de Nadal. Feia molt temps, Moldàvia està molt lluny i vaig preferir deixar-la a Cluj-Napoca, al centre de Transilvània. És una ciutat gran, té uns 500.000 habitants i una universitat.

B.- Com es va distribuir?

L.G.- Jo duia una carta de recomanació de l'ambaixada a Madrid. Em vaig presentar a l'ajuntament de Cluj. Em va rebre el regidor responsable de sanitat, i vaig visitar amb ell els centres sanitaris de la ciutat i les medecines varen quedar a un hospital per a nins incapacitats. En rebre-les em firmaren un rebut.

B.- A Transilvània hi ha una important minoria nacional hongaresa, aproximadament la meitat de la població, a més la corrupció és general, es pot assegurar en aquestes condicions una distribució justa?

L.G.- Desconeixia l'existència de la minoria hongaresa de Transilvània, el que si és cert és que els noms de les autoritats, metges i nins que he conegut eren típicament romanesos. Respecte a la corrupció, és inevitable. Jo crec

que no hi ha millor sortida que fiar-se de les autoritats. A més tampoc es pot dir que la corrupció sigui patrimoni exclusiu de països com Romania, basta llegir un diari francès o espanyol per adonar-se'n.

B.- Per què elegeix Nadal per fer el viatge?

L.G.- Són uns dies molt simbòlics i la gent potser és un poc més sensible que durant la resta de l'any, són unes bones dates per demanar solidaritat. Pel camí em vaig trobar amb moltes furgonetes carregades d'ajudes humanitàries que venien de Bèlgica, Holanda, Anglaterra o França.

B.- És vera que a Romania ofereixen nins en adopció?

L.G.- Sí, sí, les autoritats sanitàries faciliten els tràmits per adoptar nins. Un pediatra de l'hospital on quedaren les medecines em va insistir perquè me'n dugués un bebé. Em va costar convèncer-lo que no podia.

Romania és un país potencialment ric: té bones terres de cultiu, un relleu contrastat, mines de carbó i diversos minerals, petroli i grans possibilitats de desenvolupar el turisme a la costa del mar Negre, al Danubi i a les muntanyes dels Càrpats. Segons aquest europeista convençut a Romania hi ha una mà d'obra qualificada i també quadres tècnics capacitats i per això anima els empresaris mallorquins a invertir allà. També s'ofereix a col·laborar i informar els ajuntaments que vulguin establir llaços de solidaritat o agermanament amb municipis romanesos. Tot i l'ajuda per al desenvolupament, les farmàcies seguiran estant buides i Laurent ja pensa en el viatge de l'any que ve, en Croàcia, en...

RECORDS DE HOLLYWOOD:

Sírip Rodarbo

Yul, l'ex-pilós

-Ostres, Sírip, se'm veu la closca, m'estic quedant calb.

-Però què dius!? si tens una cabellera que fa por.

-No veus ses entrades que m'estan sortint!?

-Entrades? Són de cine, de teatre, d'òpera...?

-Toca't els -oo- Sírip. Em quedaré calb i no trobaré feina.

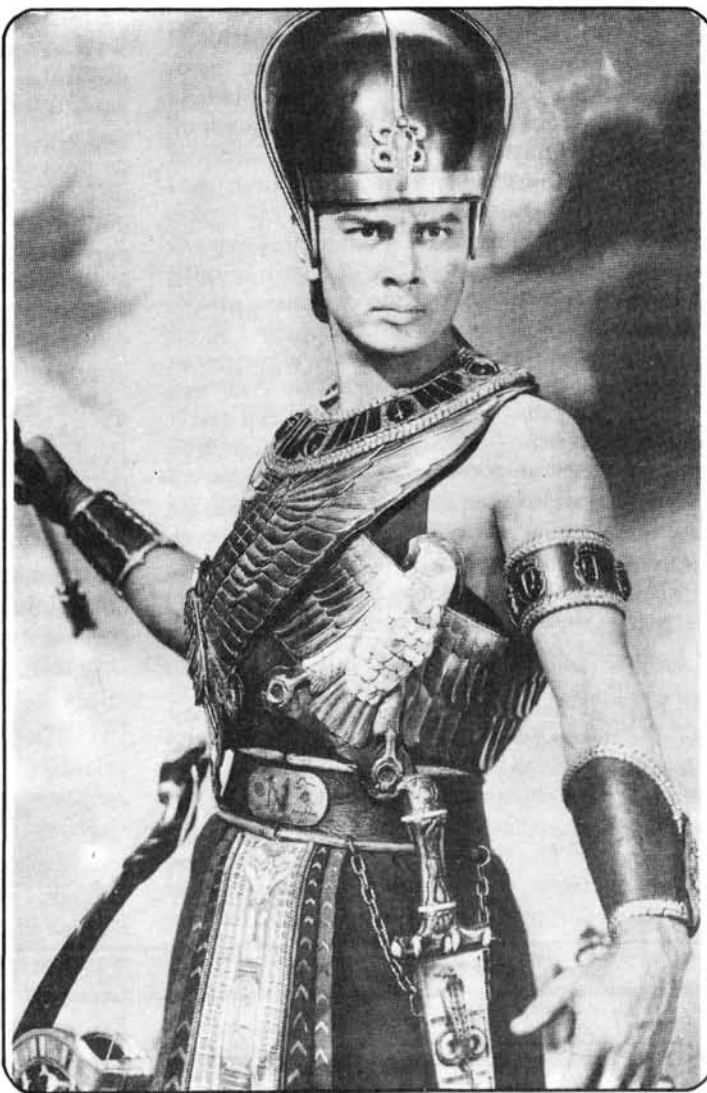
-Perdona, però és que estàs obsessionat, Yul. M'hi jug el que vulguis que no et quedes calb.

Sort vaig tenir que en Yul Brynner no acceptàs l'aposta: hagués perdut camisa i calçons blancs. Aquella conversa, o més ben dit, aquella gran, grandiosa ficada de pota tenia lloc davant els miralls dels excusats de "Martin's" (un local californià molt de moda als 40).

En Yul ja era un gran actor, però només aconseguia petits papers de figurant: car el que es portava en aquella època eren els galans de cabell engominat i amb material a bastament perquè en una brega un rínxol astutament descol·locat els caigués sobre la cara (Douglas Fairbanks, James Stewart, Alan Ladd...). No pareixia que en Yul s'estàs quedant calb, però he de reconèixer que de material en tenia poc.

I manco en va tenir en cosa de tres o quatre anys; la seva obsessió va créixer al mateix ritme que decreixia el nombre

de filaments pilosos que ornaven aquella testa. Quan la seva closca començava a aparèixer sota la claredat d'un bosc massa podat, en Yul va desaparèixer. Ja no

sortia de nit i durant el dia només el veien al supermercat amb una boina que no es treia ni davant d'un capellà anant a donar l'extrema unció. Algú m'ho va comentar i vaig decidir anar a casa seva.

-Som jo, en Sírip. -Dos ulls oberts com naftarines m'observaven darrere l'espiera de la porta- Yul, deixa de fer beneitures i obri'm.

-No vull veure ningú, Sírip. Faig peneta, me'n queden dos o

tres.

Finalment vaig aconseguir que m'obris. Realment era un poc trist: s'havia quedat calb amb tan mala sort que només li

quedaven tres cercles de cabells: dos darrere les orelles i un ben al mig del cap. Pareixia una pinya de blat de moro amb tres coetes. Fent miracles per no riure, vaig decidir donar-li una mà:

-Du'm unes estisores, sabó i una maquineta d'afaitar.

M'ho va dur i el vaig rapar ben rapat. Acte seguit el vaig obligar a venir amb mi als estudis de la Warner on feien un casting per a un paper de gànster: aquell cap que llua com la plata després d'haver fet dissabte amb "Netol" els va impressionar. Després de brodar aquell paper a "Port de Nova York", va protagonitzar "El Rei i jo" que guanyà l'Oscar a la millor interpretació: la carrera d'en Yul era ja imparable.

El meu amic no va tornar a tenir un pèl damunt el cap, però mai no havia tengut les butxaques tan plenes de

doblers. Una vegada un savi va dir: "No és el mateix un pèl tot sol dins un plat de sopa que un sol pèl damunt el cap", i tenia raó. Però si aquell savi hagués conegut en Yul hagués afegit: "No és el mateix no tenir ni un pèl damunt el cap que ésser en Yul Brynner i saber-ho aprofitar". I és que no hi ha pèl caigut que per bé no vengui, caigui o no dins el plat de sopa.

A propòsit de la carretera de Sant Salvador

Abans de seguir amb la carretera de Sant Salvador, creim oportú assabentar als lectors del que a l'any 1935 es podia fer amb només un parell de papers de vint drets.

Fent-ho així, la segona part de l'esmentada carretera serà més menjívola i fàcil d'entendre, tota vegada que les xifres desembutxacades per portar a terme les obres d'aquell camí, actualment semblen ridícules i gairebé increïbles.

Veieu-ne uns exemples.

El dia 12 de Març de 1935, l'Ajuntament adquirí un solar al carrer de Son Servera amb comptes d'edificar-hi un nou abeurador. El propietari, l'amo en Mateu Llodrà Massot, va ser fort de morro, suposat que el batle, mestre Pere Gil, davant la pesseta no anava de romanços xinesos. A punt de rompre canons, acordaren el preu definitiu: 850 pts., un autèntic capitalàs.

Tracte consumat, mans a l'obra. S'enderrocà el vell abeurador ubicat a la cantonada de Ca'n Jaume Ros, just al final de la síquia. Es va fer triadella del material i les pedres obrades del vell, en part, serviren per enllestir l'abeurador nou, el qual s'acabà de construir el 17 de setembre de 1935.

Per forjar-lo, 160 pts. de mà d'obra foren suficients. Facem números:

20 jornals d'oficial picapedrer a 4'50 pts. 90'00 pts.

20 id. de peó a 2'00 id. 40'00 pts.

20 id. de manobre a 1'50 id. 30'00 pts.

Amb el pedreny sobrant de l'antic abeurador s'edificà un pontet, o passarel·la, per sobre la síquia perquè en els dies de pluja el públic pogués transitar-hi, a més d'un embornal per a recollida d'aigües del Ponterró. A causa de l'enderrocament de l'abeurador vell, la nafra deixada a la paret de Ca'n Ros, també fou restaurada per la plantilla municipal.

Per demolir el vell i construir el nou, de 500 pessetes tornaren ferro. En aquest apartat no s'inclouen la pedra picada perquè el forjament de columnes i batadores de l'abandonat abeurador actual, mereix un capítol a part.

I què feien els artanencs amb tanta de misèria econòmica? Molt senzill; divertir-se, perquè per passar-ho bé, més val un castell d'enginy que no pas una torre de diners, ja que per al jovent d'aquella època tot l'any era Nadal, no havent data festiva que li passàs per malla, fins a tal punt, que les autoritats es veieren obligades a perllongar l'horari de tancament de cafès i tavernes, a causa de la barrumbada de protestes que s'amuntegaven a l'oficina del batle, demanant més marxa i oportunitats d'esbarjo.

Així, l'onze d'Agost de 1935, el batle posà un genoll a terra autoritzant els establiments públics que tancassin el local, diumenges i festius, a la una de la matinada. Quasi res du el diari.

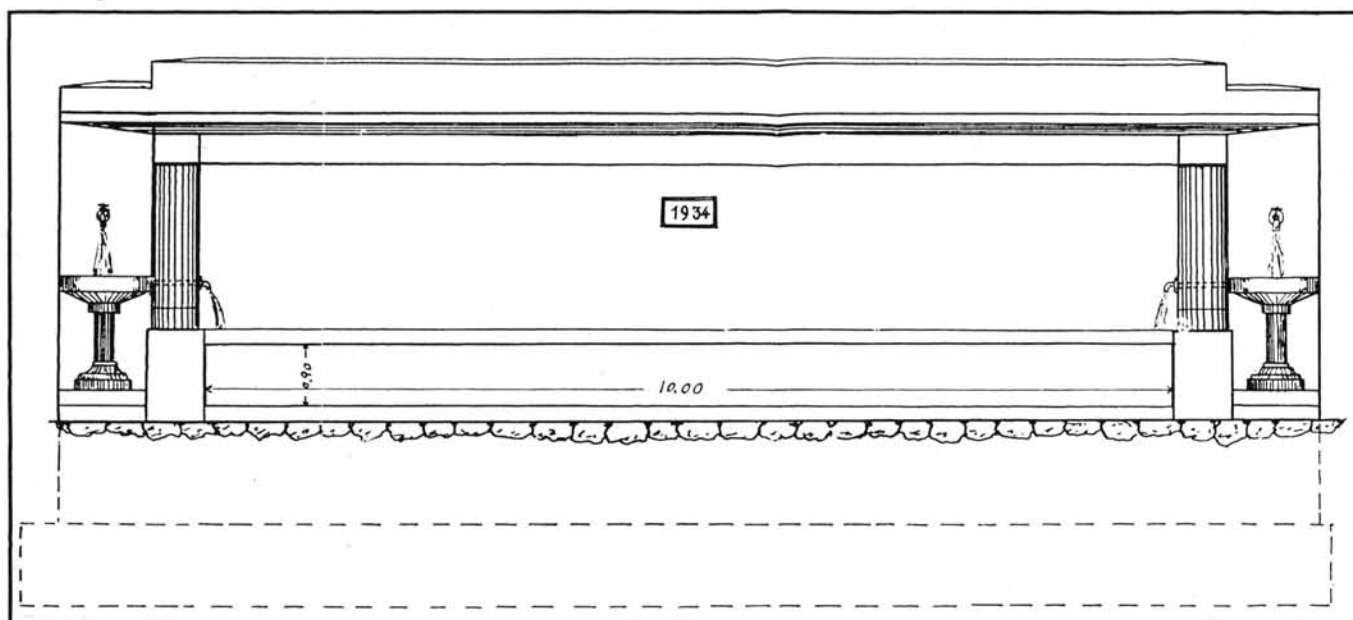
També del mateix any, veim uns rebuts corresponents a les fondes de Ca'n Mangol, Ca'n Corona, El Do-

rado i el luxós Hotel Quetglas (domicili de la Doctora Puigmarf). Pensió completa (berenar, dinar, sopar i jeure; tres cafès, dos cigars, vi i una botella de pinya de tres quarts), 6 pessetes els dies feiners i 8 pessetes les festes grosses com Sant Salvador.

Avui, un "mulatet" carregat de melanina i més negreïó que el batum, 75 ferrussones. Dos ditets de lleixiu fet d'aglans dolçasses, a vint duros el ditel·lo i sí són quatre persones assegudes a taula, però només un sol pagador, el bescanvi d'una estampa de mil cales no basta ni per comprar un escuradents. "En de llavors" com deia l'amo en Joan dels Olors, una caps de "Malrobo", 185 lloaïnes, que vénen a ser 31 pensions completes ajagut i mantengut, o bé 46 jornals d'un oficial de primera a l'any del Senyor de 1935.

Quan servidor pensa que les festes de Sant Salvador de l'any 1933, l'edil municipal, l'amo en Lluís Riera, de Son Ramon, per cigarrets servits als 35 músics de la Banda d'Inca i a tota la patulea consistorial presentà un compte de 5'40 pts., col·legeix que els diners de llavors eren or i ara són merda pura, però, com més emmerdat un està, més net que la "plata" traïlla, anc que aquest món sia un pesseter merder.

T.R.

Plànol de l'abeurador del C6s original de l'arquitecte enginyer D. Miquel Cerdà.
Fou remès a l'Ajuntament el 3 d'Agost de 1934.

Plenari del 14 de gener

Ningú no vol perdre el temps per les bardisses

Julen Adrián.- L'ordre del dia és curtet, 4 punts; però la dinàmica oposició, sobretot el PP amb 10, realitza precs i preguntes a voler. El batle sembla un poc escalivat que els plenaris s'estorbin més en el punt de precs i preguntes que en tota la resta de punts, i curant-se en salut, abans de començar a respondre-les recorda als regidors de l'oposició que els precs i preguntes cal tan sols contestar-les però que no han de donar lloc a debat. Falta Joan Riera, regidor del PSOE.

Com que una crònica no pot ser una acta, per això estan els funcionaris de la Sala, i ni Bellpuig té espai ni un servidor humor per contar tots els punts, a més del caramull de precs i preguntes que presenta l'oposició, provarem a partir d'aquest número de reflectir tan sols el més interessant de les sessions.

S'aproven les actes de les dues sessions de novembre de l'any passat i arriba el primer punt presentat per la majoria: "Sol·licitar al Servei Hidràulic la realització d'una sèrie d'obres als torrents del municipi". Pastor explica que demanen unes obres que varen quedar fora del pla de neteja de torrents, entre les quals la neteja del torrent de S'Estelrica, el pont del camí de Son Vives que encara que calgui respectar-lo i conservar-lo té l'ull massa estret, i trams de torrents que resten sense netejar

com el de Sa Farinera i els de S'Hort des Bril i Son Forté Nou. S'aprova per unanimitat.

Quan arriba el següent punt el regidor Joan Sureda "fa fum pels queixals". La majoria proposa "prohibir fumar a les sessions de caràcter oficial de l'ajuntament" mentre Sureda assaboreix amb delectació les darreres glopades del darrer cigar que podrà fumar legalment a un plenari municipal. La secretària també posa cara de resignació en acabar de llegir la proposta conjunta de la majoria. Sureda implora clemència i demana que a les sessions massa llargues es facin recessos per donar una caladeta. Quan s'acaben les bromes, el Batle diu que es tracta de respectar i estalviar fum als no fumadors. Silva diu que no els agrada prohibir res però que assumeixen la proposta perquè és un lloc públic. Toni LLaneras reconeix que si fumàs també li sabria molt de greu.

Vots en contra, un: Joan Sureda. A favor, la resta. Joan Sureda esclafa la cigarreta en el cendrer en mig d'una rialla general. "Ya no fumaremos" acaba Celia, la secretària.

Precs i preguntes

El PSOE presenta una pregunta i dos precs:

Pensa l'equip de govern arreglar els camins veïnals de la mateixa manera que ho ha fet al camí de Son Not en la costa de

Son Puça?

Pastor respon que aquest va ser un arreglo d'urgència i que està previst que les reparacions que es realitzin enguany es faran amb una imprimació regada, una compactadora més potent i asfaltat.

Demanen que es retiri la ferralla que queda a la vista a les voreres dels camins veïnals després de les neteges que realitza SEFOBASA i que les reixes de les clavegueres dels carrers es posin a nivell. El batle ho assumeix.

El PP presenta 10 precs i preguntes, entre les quals destaquem les següents:

Que el batle expliqui els problemes sorgits amb la Banda de Música i les solucions que ha adoptat.

Pastor explica que la Banda es troba des de fa temps immersa en una crisi que es manifesta en la manca d'incorporació de músics joves. "Aquest problema s'arrasta de la legislatura anterior i fins ara l'equip de govern havia intentat que la Banda solucionàs per si mateixa els seus problemes encara que li havien donat algunes idees i un ajut econòmic", diu el batle, "el cas és que els problemes no s'han compost i des de la mateixa Banda s'ha demanat que l'ajuntament intervingués perquè els músics joves s'hi incorporassin. A rel d'aquesta demanda el responsable de cultura de l'ajuntament ha mantingut diverses reunions

Comercial
ARTA

EN ARTA:
Carrer de Clutat, 26 - Tel. 56 21 48

EN MANACOR:
Poligono Industrial
C/. Menestrals, 11 - Tel. 55 58 11

SERVICIO TECNICO Y
RECAMBIOS ORIGINALES
TEL. 55 58 11

Massey-Ferguson, Tractores

CONDOR	Motocultores y Motobombas
BATLE	Empacadoras • Rotoempacadoras y Sistemas de riego
ZAZURCA	Equipos preparación Tierra y Siembra
AGUDO	Cubas de vacío
MONDIAL Y OPEM	Motosierras
CAMARA	Pulverizadores
CASPIRDO	Barras de Corte
JUSCAFRESA	Remolques
BLANC	Peladoras de Almonds
BRUN	Abonadoras

MASSEY-FERGUSON

condor

BATLE

amb l'Escola de Música, la Banda, músics joves que no van a la Banda, i en general amb la gent de tots els ambients musicals del poble. Després de tot això s'ha arribat a la conclusió que s'hauria de donar un canvi a la política de promoció de la Banda que fins ara es tenia i han demanat a la Banda un esforç per fomentar que aquests joves vagin a la Banda, enfocada sobretot al treball dels joves perquè els faci il·lusió d'integrar-s'hi.

La proposta presentada per l'ajuntament consisteix que tots els recursos, excepte els estrictament necessaris per mantenir el patrimoni de la Banda, es destinin a la promoció i formació dels joves. Proposen també una convergència entre la Banda i l'Escola de Música. "La nostra proposta", diu Pastor, "ha aixecat certes suspicàcies en membres de la Banda", i el mateix dia després del plenari tenien la darrera reunió amb tota la gent implicada de la qual sortiria una solució definitiva i una comissió que representaria tots els col·lectius interessats en el tema: Banda, Escola de Música, joves, ajuntament. Aquesta comissió dirigiria d'una manera consensuada la reconversió de la Banda, els plans de formació, etc.

Qué pensa fer l'ajuntament sobre la revisió de deficiències de les NN.SS. d'Artà acordada per la Comissió Insular d'Urbanisme?

Contesta el batle i en resum diu que valoren que hi ha dos tipus de deficiències: unes que tenen una base jurídica i tècnica evident i altres en què aquesta

base jurídica és molt discutible.

De les primeres (p.e. faltava dibuixar als plànols la xarxa elèctrica i d'aigua de la Colònia), diu que els tècnics ja s'han posat a treballar i esperen subsanar-les ràpidament i senyala que en altres pobles s'han aprovat NN.SS. que tenien aquest tipus de deficiències.

En el segon cas, el de les deficiències "discutibles": el canvi de 7.000 a 14.000 metres de parcel·la mínima, la reducció de la protecció a la muntanya, o la desclassificació d'un bocí d'un pla parcial de Betlem; l'ajuntament estima que no tenen una base jurídica clara i ha demanat tres informes jurídics independents a juristes de prestigi perquè aclareixin si la Comissió d'Urbanisme té potestat per imposar-se sobre les decisions de l'ajuntament o si ha de primar l'autonomia municipal. A la vista dels informes l'ajuntament decidirà què ha de fer.

Demanen vigilància els caps de setmana al recint de l'ermita de Betlem i a certs carrers que són utilitzats com a circuits nocturns per motos i cotxes a escape lliure.

El batle respon que els ermitans estan connectats per emissora a la policia municipal; a més el guarda rural, que fa voltes per tot el terme, també hi passa. El batle afegeix que amb els policies municipals que hi ha no es pot vigilar totes les contrades del terme i que els dediquen als nuclis urbans d'Artà i la Colònia. Sobre els "circuitos nocturns" Pastor contesta que s'han detectat una sèrie de problemes d'ordre públic

durant els caps de setmana. Encara que l'ajuntament no té recursos per posar un servei de vigilància nocturna, ha arribat a un acord amb la plantilla de policia en comptes de perllongar la vigilància els divendres, que són el dia de més truí, fins les 4-5 del matí. L'objectiu és observar durant un mes quin tipus de problemes hi ha i a partir d'aquest coneixement elaborar un pla d'actuació, no solament per ocupar-se del renou de les motos sinó d'altres problemes que també hi ha. El dilluns de Sant Antoni tenen reunió amb la policia per començar a concretar aquestes mesures.

Demanen regularització i senyalització dels accessos a la Colònia a causa de les obres realitzades.

Pastor diu que ho tendran en compte. Toni Llaneres afegeix que el problema ha estat en la dificultat per trobar 3 punts que tenien pèrdues i això ha obligat a tenir síquies obertes més del que se pensava. Respecte a la síquia al creuer de la Colònia ha estat oberta i aturada perquè han volgut posar una T, un colze per fer una desviació que en el futur pugui anar cap a Betlem. Aquesta peça, que no estava prevista al projecte, ha de venir de la península i ha tardat molt més del previst. Explica que han millorat la senyalització i que espera que a partir d'ara el nombre de queixes serà menor. Com a dada curiosa diu que la primera trompada se la pegà l'Il·lm. sr. batle.

La cosa és inaugurar sigui el que sigui, fins i tot a les males.

CARPINTERIA SANCHO

CARPINTERIA EN GENERAL Y MUEBLES DE COCINA

C/ Ciutat, 63
Tfno. 83.55.83.
ARTA

De La Colònia

(Andreu Genovart)

La festa de Sant Antoni

Enguany hi ha hagut "tassa i mitja" perquè la festa de Sant Antoni ha vengut a continuació de la d'Artà sense un sol dia de descans; però això no ha estat obstacle perquè la festa fos molt concorreguda i animada. Destacarem dos aspectes positius i dos negatius que han merescut abundants comentaris.

Dins el plat positiu de la balança hi hem de posar la gran participació de la gent a tots els actes, però especialment al recorregut dels foguerons i a les beneïdes. De veritat que el poble i els visitants han fet festa i la bulla i el moviment s'ha notat a tot arreu.

L'altre punt de lloança ha estat per a la banda de música dirigida per Tomeu Ginard Palou i formada per joves i al·lotes de l'Escola de Música. El Delegat de Cultura de l'Ajuntament, Montserrat Santandreu, ens explicava que la banda és l'entitat cultural a la qual la Sala destina més doblers (unes 800.000 pts anuals) i que la política del Consistori en aquest aspecte és que tota la subvenció s'inverteixi directament o indirecta en la música i els músics: compra d'instruments, formació, promoció, etc. En canvi no cobraran res per

actuació. La juvenil banda fou - juntament amb dos relleus de dimonis- la sorpresa i revelació d'aquest Sant Antoni-92.

Els dos aspectes negatius foren les bombetes, que a pesar de la prohibició de la Batlia se seguiren tirant, i la manca de participació a la desfilada de la cavalcada.

Respecte al primer punt, s'ha de dir que tant les autoritats com el públic foren molt tolerants (era el més prudent?) però si hi ha una prohibició formal de no tirar bombetes s'ha de controlar al màxim possible, en cas contrari se senten gloses com aquesta:

"Es jovent tira bombetes se'n riu de la policia, enviant a fer punyetes ses normes de sa Batlia".

Pel que fa al segon punt, els mateixos membres de l'Obreria creuen que ha arribat el moment de prendre mesures per tal d'incrementar la participació de carrosses a la cavalcada que, en aquest aspecte, de cada any és més magra: hi ha molts d'espectadors i pocs que s'animin a dur un animal a beneir. Bastaria una mica d'imaginació, temps i bona voluntat, perquè amb no-res es pot fer un carruatge. Així

almanco ho deia una glosa de crítica que duia col·locada al seu vehicle en Joan Forteza, Fontaner:

Dues rodes i una porta,
vet aquí lo que teniu;
i llavonses discutiu
si sa covalcada és morta.

L'ampliació del Port

Per enèssima vegada es tracta el tema de l'ampliació del port a la darrera assemblea general ordinària del Club Nàutic. Es tornaren donar unes possibles dates però tot depèn de l'aprovació de les lleis per part dels polítics. Els socis, especialment aquells que desitgen un lloc d'amarrada al futur port, diuen que és ben hora que es doni un bon SI o un bon NO; el que no es pot fer és anar enganyant la gent trimestre darrere trimestre i any rere any. Quan s'agafarà el bou per les banyes i s'acabarà de "pastejar"?

Les calmes de gener

Aquest ha estat un dels anys que ha fet unes típiques i perllongades calmes de gener, ja que s'iniciaren per a Nadal. Durant molts de dies la mar ha anat molt buida (es podien veure totes les planeres) i calma o poc moguda. L'ambient, fred i la boira d'alguns dies, han fet desistir els aficionats a la pesca de sortir a pescar.

Carpintería en Aluminio y Saneamiento

A. Cursach y E. Matallana

Tel. 83 54 78
C/ Fray Junipero Serra, 7 ARTÀ

Jardineria, Disseny, Manteniment i Venda de Plantes

Joan Llabata Morey

Plaça Conqueridor, 8 07570 Artà (Mallorca)
Tel. 83 52 44

TOTA UNA VIDA

ERMITA DIONIS: 70 ANYS DE VIDA EREMITICA

Bruno Pila Capó, aquest nom dit així, sense cap explicació, potser no ens diu gran cosa. Però amb ell batejaren l'ermità Dionís de Nostra Senyora del Puig, l'any 1904 a Felanitx.

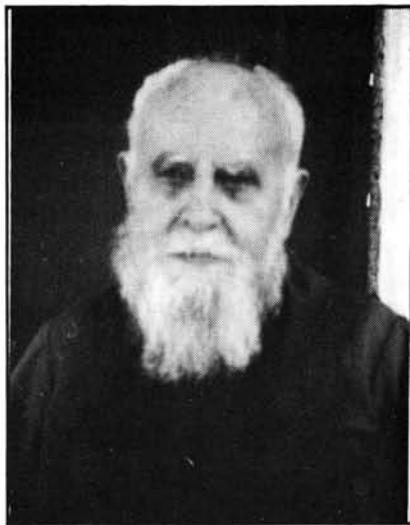
Això en principi no representa cap esdeveniment important, si no fos que aquest home de 87 anys, dia 6 de gener, el dia Dels Reis, va celebrar un aniversari, en la més estricta intimitat. I no és que no fos important el motiu d'aquesta celebració, però ell, l'amfitrió ho volgué així. Una Eucaristia celebrada tres dies després -dijous dia 9- compartida amb els amics i els seus germans ermitans, alguns preveres d'Artà i poca altra gent, i després una festeta amb tots ells on no hi faltà la tortada i les espelmetes. El motiu era que feia setanta anys que era ermità, que havia fet els vots i havia canviat de nom i de vida. Passà de viure amb els pares i dues germanes a fer una altra vida ben diferent, una vida d'austeritat, de pregària, i de treball, però això sí, sempre envoltat d'una colla de veritables amics, els seus germans ermitans que han compartit la vida amb ell, les penes, les alegries i l'amor a Déu, vincle que els uneix com a família.

Aquest felanitxer, de tracte senzill, però cult, que té les idees i la memòria ben clares malgrat

la seva edat, encara que els anys no li han respectat la seva capacitat d'audició, és molt sord i necessita algú que li parli fort a l'orella, i també algú que li ajudi a caminar. Així hi tot se'l veu ple de vida i amb un esperit més jove que els anys que el seu cos representa. A més de recordar-se'n de les dades que feien referència als seus trasllats i càrrecs que ha exercit durant la seva vida activa d'ermità: Valldemosa, 5 anys, després a Artà, 10 anys, llavors a Sant Salvador, 12 anys, torna a Artà com a Superior i poc després el fan Superior General de l'ordre. En aquell temps hi havia a Mallorca uns 37 ermitans repartits en totes les ermites. També fou secretari i procurador (administració) de la congregació. Encara va tenir memòria per a contar-nos anècdotes del seu servei militar que va fer a Melilla, Alhucemas, durant dos anys, essent ja ermità, ens contava que va sentir les bales de ben a prop.

Es un gran lector, revistes religioses, els diaris de cada dia que li duen un pic per setmana, llibres devots i tot el que se li presenta. Quan hem arribat per parlar amb ell estava llegint el Bellpuig: ens ha dit que ara des de que estava jubilat tenia molt més temps per a llegir.

Li hem demanat si en una vida tan llarga com la seva li havia

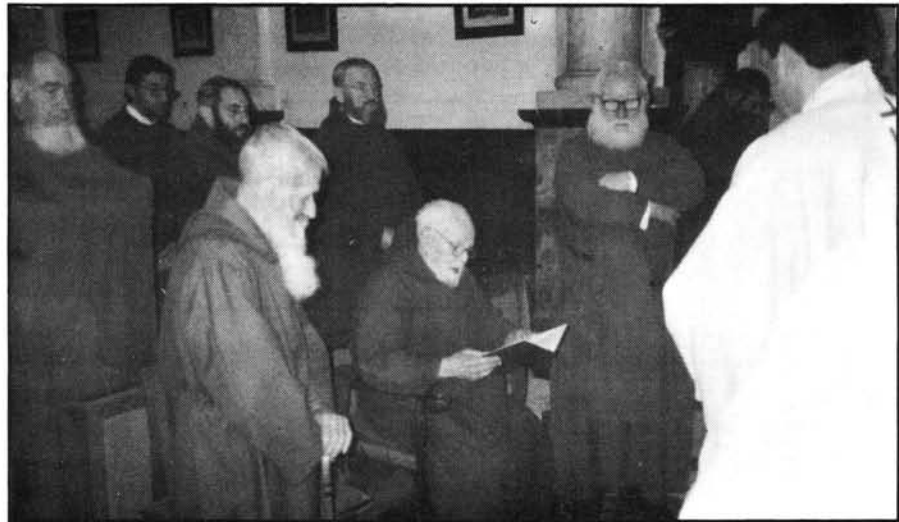
quedat alguna cosa per a fer, o si es feria una altra vegada ermità, si no havia mudat de pensar, -"segur que ho tornaria ser", ens ha dit-, i una cosa que li hagués agradat molt fer hauria estat anar a Roma, "llevat d'això, res pus m'ha quedat per fer".

El Superior de l'ermita, Biel, ens ha acompanyat en la entrevista, repetint-li a l'orella les preguntes que li feiem, ell ens anava explicant coses de l'ermità Dionís, que era un home molt feiner, per a qualsevol feina, i que li agradava molt la solitud, sense fer un malfet a nigú, però que havia passat moltes hores totsol, pregant, llegint o seziament disfrutant d'estar sol.

Dels canvis que havia vist en quant a l'ordre intern monacal, "alguns canvis sí hi ha hagut", ens deia: "no ens hem d'aixecar en la nit, encara que a mi no m'importava gens; també que podem menjar carn i abans no, però poca cosa més, els règims de feina i pregària són els mateixos. La vida és aquí senzilla, austera, i com que a mi m'ha agradat no he desitjat res pus".

Volem des de aquí felicitar-lo per aquests setanta anys de vida monàstica, que siguin molts més en salut i alegria. Molts d'anys.

El mateix temps li feim un homenatge per aquest testimoni vivent d'un altre món, més auster però no menys feliç, no tant popular però no menys important, on només es coneix un Déu, l'autèntic.

L'ermità Dionís renovà els vots el passat 9 de gener

SOBRE LA INFORMACIO ECONOMICA PARROQUIAL

Aquesta setmana vinent sortirà a llum i es repartirà a les cases la informació econòmica parroquial de l'any 1991. La lectura del balanç econòmic parroquial suscita algunes preguntes i alguns sentiments que val la pena compartir.

El primer sentiment és la gratitud. La parròquia administra uns doblers donats gratuïtament, anònimament per moltes persones que expressen així el seu suport a la missió que duu a terme. Que estimen l'Església amb una paraula i que es senten Església.

Els responsables de la parròquia volem expressar el nostre agraïment a tots els qui heu donat un poc o un molt de vosaltres mateixos i del vostres doblers. Moltes gràcies.

La parròquia vol ser una escola de la gratuïtat. La parròquia es fa amb l'ajuda voluntària i gratuïta de moltes persones que hi posam il·lusió, iniciatives, hores... Sí. És veritat.

Però també és veritat que la parròquia ha de sustentar els qui hi estan dedicats plenament; i ha de manteneir unes instal·lacions i uns edificis; i la parròquia vol compartir amb l'exterior. I ha d'emprar uns mitjans per a la seva labor. Per això administra doblers.

Dos objectius importants en els que estam embarcats s'han pogut realitzar durant l'any 1991.

Primer: caminar vers l'autofinançament. La nostra parròquia està ben encaminada per arribar-hi. Autofinançament vol dir que les despeses de personal i de funcionament es paguen des de la parròquia.

Segon: continuar la renovació i posada a punt dels edificis i instal·lacions parroquials. Durant el 91 s'ha duit a terme:

- la renovació de l'esglesia de Santa Catalina;
- obres de renovació a la rectoria (servicis);
- millorar l'equip de megafonia de la parròquia.
- altres obres de reparació i mantaniment.

Això ha estat possible, perquè són molts els qui han col·laborat.

Calladament. Generosament.

La campanya d'autofinançament (100 x 1000) ha tingut una acollida ben important. Durant el 1991 han estat 117 els subscriptors que han aportat una ajuda fixa a la parròquia. Moltes gràcies per aquesta ajuda. La parròquia vol mantenir aquest mitjà i fomentar-lo. De fet, en el moment d'ara la diòcesi el proposa com a mitjà normal per a totes les parròquies. Els dos anys que ja l'hem experimentat a Artà, ens en fa capdevaners.

Volem manejar els doblers amb transparència, amb la participació de distintes persones que comparteixen la tasca

CAMPANYA D'AUTOFINANÇAMENT

...Si encara no contribueixes amb una subscripció i vols fer-ho...

...Si vares fer la subscripció per un sol any...

...omple una fitxa de subscripció a la Campanya d'autofinançament i envia-la a la parròquia. Moltes gràcies.

Interior renovat de l'Església.

d'administrar els doblers de la parròquia.

La finalitat dels doblers que s'administren no és altra que possibilitar que la parròquia estigui de veritat al servei de les persones i al servei del creixement de la fe. Una fe que, tanmateix, és do de Déu: ja ho sabem. Però al mateix temps és un fe compartida en comunitat. I oberta a la solidaritat amb els més pobres. No és altra cosa el que la Parròquia cerca i vol promoure.

Els responsables de la parròquia d'Artà

LA PARAULA DE DÉU A CA NOSTRA

26 gener. 3er. Diumenge durant l'any. Lluc 1, 1-4. 4, 14-21. Avui s'han complert aquestes paraules de l'Escriptura
2 febrer. Presentació del Senyor. Lluc 2, 22-40. Els meus ulls han vist el Salvador.

SABIEU QUE...

- Avui dissabte hi ha Missa de Comunitat.
- Demà diumenge comença el primer torn de Comuna.
- El passat 19 de gener s'ha fet una col·lecta especial per l'Acolliment de Lluc.

NOTICIES BREUS

CONSELL PASTORAL

Israel Sánchez i Jeroni Ginard Sunyer han estat durant quatre anys representants del conjunt de la parròquia en el Consell Pastoral. A partir del present mes de gener hi ha nous membres que els han suplert: són Magdalena Alcover, Jeroni Cantó i Andreu Servera.

Karate

El Club Gimnàs d'Artà de Karate ha intervingut, com a culminació de la seva campanya de 1991, en el I Campionat de Nadal de Karate, celebrat al polisportiu Mitjà de Mar, de Porto Cristo, que va ser organitzat per l'Associació Mallorquina de Karate Shotokan.

Cal destacar d'aquest campionat l'extraordinari ambient, ple d'aficionats, i la nombrosa participació de karateques. Els nostres representants que defensaven els colors artanencs varen ser:

Categoria de Cadets: Pep Lluís Sosa, Pep Donoso i Joan Nebot.

Categoria Sènior: Miquel Nebot, Miquel Mestre, Josep Lluís Macarro i Argos Cavaller.

El resultat més destacat va ser el tercer lloc aconseguit per Miquel Mestre. En Miquel Nebot, classificat en semifinals, no va poder competir per optar a un lloc a la final ja que en la seva lluita de quarts de finals va rebre un cop que el deixà commocionat i l'impedí de seguir competint. A la fotografia veim els karateques del Club amb els trofeus aconseguits.

La resta de karateques quedaren a un bon nivell i esperem que en el present any 1992 els resultats siguin més satisfactoris i que ens permetin aconseguir llocs d'honor als campionats de Balears.

R.

Colombofília

Acaba el concurs terrestre demà des de Santa Ponça

Els nostres animals, ja fortament entrenats dins l'illa, es disposen a ser embarcats el proper dimecres dia 29 per retornar des d'Eivissa el proper dia 1 de febrer en una amollada que ja és de competició social.

Les dues darreres proves del Concurs Terrestre 91-92 foren des del Moll de Perares, i tengueren com a resultat les següents classificacions:

Moll de Perares 12.01.92

1. Joan Gili
2. Josep Bauçà
3. Col·legi Na Caragol (Grup de Nines)
4. Col·legi Na Caragol (Biel Cursach)
5. Obrador-Obrador
6. Riera-Ginard
7. Artur Nicolau
8. Biel Garau
9. Toni Gili
10. Col·legi Na Caragol (Jaume Ginard)
11. Toni Salom

Moll de Perares 19.01.92

1. Col·legi Na Caragol (Biel Cursach)
2. Joan Gili
3. Riera-Ginard
4. Biel Garau
5. Josep Bauçà
6. Obrador-Obrador
7. Col·legi Na Caragol (Grup de Nines)
8. Col·legi Na Caragol (Jaume Ginard)
9. Artur Nicolau
10. Toni Gili
11. Toni Salom

Tomeu Ginard

Reportajes

Infante

Foto - Video

Bodas - Comuniones - Bautizos

Artículos Fotográficos

C/. Vinya, 25
ARTÀ (Mallorca)

Tel. 83 53 34

**Excavaciones
SEBASTIAN SASTRE**

C/. Son Servera, 29
Tel. 83 65 59

07570 ARTÀ
(Mallorca)

Hípica

El cap de setmana de Sant Antoni ha oferit tres reunions hípiques. La tradicional de Sant Antoni a Manacor; el diumenge 19 també a Manacor i la diada de Sant Sebastià a Son Pardo.

Sant Antoni, Manacor.

S'hi feren entrega dels trofeus corresponents als més destacats del 91. L'egua més regular va ser la manacorina **Notepares** (darrerament conduïda per l'aprenent artanenc Joan Josep Cladera), que obtengué uns guarniments nous. Les millors velocitats absolutes foren les aconseguides per **Phebus du Vivier** i el recentment mort **Riosus**, a 1'19"5. Les millors velocitats nacionals per a **Huracan Quito** i **Nort Fox** a 1'21"5. El de major nombre de victòries va ser per al'artanenc **Panyora**, amb 10 victòries. Hi hagué un trofeu especial per a la manacorina **Jasmina JB** per haver disputat les 52 reunions celebrades a l'hipòdrom de Manacor.

Quant als resultats de la reunió hem de destacar la classificació en 3r lloc a la categoria de foment de **Roure**, que va reaparèixer fa dues setmanes, amb un temps de 1'32"9. I ja només trobam classificació a la novena carrera on **Panyora** s'imposà fora problemes conduïda per Jordi Caldentey a 1'26"6. A la mateixa carrera **Morlac** rodà a 1'25"4 i va ser tercer.

Diumenge, 19. Manacor.

Pocs participants diumenge, i pocs espectadors. A la primera carrera hem de destacar la segona posició de **N'Artà**, conduïda pel seu propietari Sebastià Esteva a 1'33"9.

Liebre O s'imposà fàcilment, a la tercera del capvespre,

Panyora, premi a Manacor per les 10 victòries l'any 1991.
Foto cedida per TROT

conduïda per Miquel Angel Gili. A la mateixa carrera també hi participava el cavall **Lorris** conduït per Antoni Esteva, el seu propietari.

II'altra única classificació va ser el tercer lloc aconseguit per **Lírico** conduït per Pere Miquel Vaquer. També hi corria **Castanyer**, que va ser distanciat.

Diada de Sant Sebastià. Son Pardo.

El matí poguérem observar els progressos del cavall francès hospedat al Pou d'Es Rafal, de propietari manacorí, **Regent du Pre**: conduït pel mestre Julià Arnau es classificava en 3ª posició a 1'21"6.

El capvespre hem de destacar els progressos del poltre dels germans Fuster Servera **Senyor CM** que va ser 2n a 1'28"0 per darrere del ciutadà **Sileo Royal** que rodà a 1'26"9.

A la segona de la sessió del capvespre arrasada del company de quadra de **Senyor CM**: **Rigoletto** arrasà a 1'22"7, ja que el seu immediat seguidor tan sols rodà a 1'24"4. **Rigoletto** era conduït per Bartomeu Estelrich.

I ja tan sols destacar la magnífica tercera plaça aconseguida per **Junita** al premi Sant

Sebastià, a 1'21"2, per darrere dels cracks nacionals **Lutine** i **Jerkins Mora**.

Notícies per avui

A l'avanç de les curses a celebrar avui dia 25 a Manacor, hi apareixen apuntats setze cavalls artanencs. Hi hem de destacar les reaparicions de **Som Petit Bo** i **Peleo B**.

Chaud Fontaine II

FUTBOL BASE

JUVENILS:

Cardassar, 3 - Artà, 0

CADETS:

Cardassar, 5 - Avance, 2

INFANTILS:

Avance, 19 - Cas Concos, 0
Vilafranca, 0 - Avance, 14

BENJAMINS:

Avance, 5 - S'Horta, 0
Santanyí, 2 - Avance, 0

FUTBOL

PTO. SOLLER, 2
ARTA, 1

Primera part avorrida i amb escases oportunitats de gol per part dels dos equips però la segona ja fou una mica més mogudeta. En el minut dotze l'equip local s'avançà en el marcador a rel d'un contraatac.

Tot i això, l'equip artanenc encara no reaccionà com per poder empatar el partit. El joc s'intensificà més en duresa per part de l'equip local que només es dedicà a destruir el joc de l'Artà a qualsevol preu amb entrades dures.

Malgrat tot, l'equip artanenc es mostrà disciplinat i serio en el seu joc intentant no perdre la compostura en el terreny de joc. Fruit d'aquesta disciplina, l'empat s'aconseguí en el minut setanta-cinc mitjançant el juve-

nil Pere Galán. Però quan només faltaven tres minuts per concloure el partit, sembla que amb l'ajuda de l'àrbitre, el Port de Sóller augmentà la diferència, marcant el seu segon gol amb una possible falta al porter artanenc.

Així acabà el partit, amb el resultat de dos gols a un favorable al Port de Sóller.

Cal dir que, tal com anunciàrem, l'equip artanenc es desplaçà al Port de Sóller el dia abans per pernoctar, ja que el partit havia de començar a les 10'30 h. del diumenge matí.

ARTA, 0
COLLERENSE, 0

Bon partit realitzat a Ses Pesqueres entre els equips d'Artà i Collerense, tenint força oportunitats de gol per part de tots dos.

En el minut dotze de la primera part l'equip visitant ja donà el

primer esglai a l'Artà amb una jugada clara de gol en què la pilota pegà al pal de la porteria artanenca.

El joc d'aquesta primera part es caracteritzà per la rapidesa dels dos conjunts cosa que propicià la realització d'un bon futbol encara que l'equip visitant dominàs una mica més en el centre del camp.

Al segon temps, l'Artà creà més oportunitats de gol tot i que l'equip del Collerense, en el minut trenta-cinc, a la consecució d'una falta indirecta dins l'àrea artanenca hagués pogut marcar el primer gol de la tarda, però sortosament la pilota sortí a fora.

Amb l'empat a zero gols acabà el partit.

L'equip artanenc es troba en aquests moments en el catorzè lloc de la classificació amb desset punts i un negatiu. El diumenge l'equip artanenc rebrà l'Alqueria que es troba empatat amb l'Artà.

* ANGLÉS
* ALEMANY
* FRANCES
* ESPANYOL
(per a estrangers)
* CATALÀ
(per a estrangers)
* ANGLÉS A
ANGLATERRA
(nins i adults)

Classes individuals i en grups reduïts
GERALD VINCENT
ESCOLA
D'IDIONIES

Plaça Conqueridor, 11 - ARTÀ
Telèfon: 83.50.14

* EGB, BUP, COU
* CURSOS
PER A EMPRESES
(banca, hotels, etc.)
* Preparació exàmens
(F.C., E.O.I., Turismes, etc.)
* Traduccions.

BAR - RESTAURANTE

BAR-RESTAURANTE
ES PINS

ES PINS

Especialidad

Cocina

Mallorquina

patrocina

TROFEU A L'ESPORTIVITAT DEL

C. D. ARTA

Lliga de 1ª Regional, temporada 1991-92

C/. Ciutat, 49
07570 Artà

Tel. 83 64 61

Classificació:

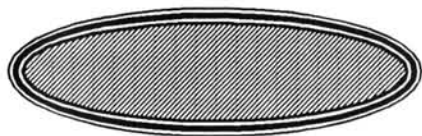
Bartomeu Cursach	26 punts.	Joan Nadal	4 punts.
Bartomeu Quetglas	16 punts.	Eloi Serrano	4 punts.
F.J. Remacho	15 punts.	Pere Ginard	3 punts.
Joan Martí	13 punts.	Damià Serra	3 punts.
Julià Massanet	10 punts.	Toni Nadal	3 punts.
Jeroni Bisbal	8 punts.	Rafel Piris	2 punts.
Sebastià Massanet	5 punts.	Pere Galán	1 punt.

De dalt a baix i d'esquerra a dreta:

Foto Centre 2000U

Corraliza, Riera, Martín, Amer, Bisbal, Galán, Genovart, Alba (entrenador), Grillo (delegat), Pascual, Ferrer, Esteva (president), Troya, Barbón, Piñeiro, Nieto (delegat), Dalmau, Amorós, Alba, Nieto, Gonzalo, Tous i Grillo .

Campanya de
Normalització Lingüística

PIZZERIA-RESTAURANTE EL MESON

patrocina:

TROFEU AL MAXIM GOLEJADOR DEL C.D.ARTA

Lliga de 1ª Regional, temporada 1991-92

classificació:

Damià Serra	7 gols.	Miquel Planisi	2 gols.
Bartomeu Cursach	4 gols.	J. Forteza	1 gol.
Antoni Nadal	3 gols.	J. L. Serra (juvenil)	1 gol.
Joan Nadal	3 gols.	Pere Galán (juvenil)	1 gol.
Sebastià Ginard	2 gols.		

PIZZERIA-RESTAURANTE
EL MESÓN

EIS CAFE

CASA CRISTOBAL I

PLAYA DE CANYAMEL

Es Racó

No hi ha cap motiu especial per trobar madò Maria Vicens en aquesta darrera pàgina, al costat de l'endevineta habitual del seu germà Pere. Que no s'alarmi ningú ni esperi cap revelació fora de lloc. La persona retratada, això sí, forma part d'una estupenda fotografia d'un notable valor artístic. Només això, que no és poc. L'autora de la fotografia és una joveneta que estudia tercer de BUP a l'Institut i que també participà en el concurs de final d'any. No serà la darrera foto d'aquest concurs que duren a aquesta secció, tots contents de poder fer costat a aquestes artistes de la càmera que just ara s'hi inicien. L'harmonia de

ENDEVINETA

de Pere Xim

Solució a la darrera publicada:

Sant Antoni i el porquet

Vos volem donar entenent sigui bo d'endevinar: les que feim aquí a Artà surten molt de lo corrent. Batle, i Jaume intel·ligent, bé que ho saben preparar. De cada any 'nam reprement.

Solució al proper número

tons (que desitjam que quedin conservats en el pas per la rotativa), l'equilibri de línies, l'enquadrament afortunat al servei de la figura humana que senyoreja l'indret, la naturalitat del seu posat i la placidesa de l'expressió de madò Maria... tot fa que aquesta foto resulti tan agradable. És el mèrit que reconeixem a Amor Torre-Marín Rando, l'autora. Enhorabona.

Els Gorans

UHH! UHH! UHH! UHH!

AGH! AGH! AGH!

PIRIS & ESTELRICH

RAFEL CACA...

TORNAREM EL DIA 8/II